

argo

ARGO

Ediční
plán
2022
červenec
—
prosinec

Ediční plán 2022
červenec–prosinec

Nakladatelství Argo

Milíčova 13
130 00 Praha 3
www.argo.cz

Ilustrace na obálce © Jan Augusta, 2022
Grafická úprava © Jan Augusta, 2022

Beletrie

Nejočekávanější tituly — **6**

Světová beletrie mimo edice — **14**

Edice AAA – Edice angloamerických autorů — **32**

Edice AAB – Edice angloamerických básníků — **34**

Světová poezie — **35**

Česká beletrie — **36**

Thrillery a detektivky — **43**

Sci-fi a fantasy — **50**

Komiks — **58**

Literatura pro děti a mládež — **72**

foto © Patrick Bolger

6

Sally Rooneyová Kdepak jsi, krásný světe

foto © Kevin Lynch

23

Kristin Hannahová Děvčata z Firefly Lane

Populárně naučná a odborná literatura

Mimo edice — **84**

Edice Crossover — **87**

Publicistika a esejistika — **88**

Obrazové publikace — **90**

Leïla Slimani

Ruční práce

84

foto © Catherine Hélie, Editions Gallimard

58

Jordan B. Peterson

Mapy smyslu

Historická literatura

Edice Německého historického ústavu ve Varšavě — **94**

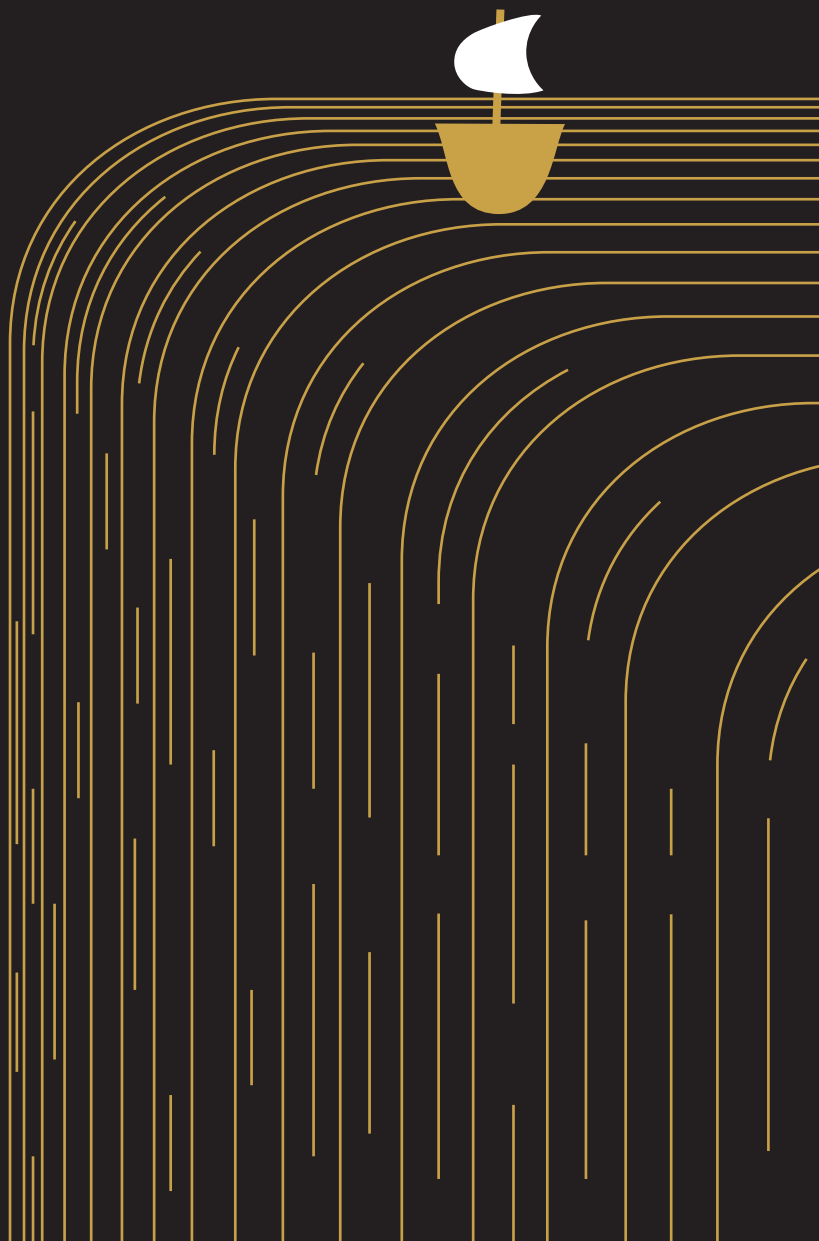
Edice Cestopisy — **95**

Edice Každodenní život — **97**

Edice Historické myšlení — **101**

Edice Memoria medii aevi - Paměť středověku — **104**

Abecední seznam autorů — **106**

nakladatelství argo

Beletrie

6–81

Sally Rooneyová

Sally Rooneyová (* 1991) vystudovala anglistiku na Trinity College v Dublinu; na studiích se věnovala i politologii a debatním soutěžím. Tyto tři zkušenosti – literaturu a umění, politiky přehled a schopnost argumentace – výborně zužitkovala ve svém debutovém románu *Rozhovory s přáteli* (2019), z něž se zakrátko po vydání stal neočekávaný bestseller a jenž katapultoval autorku mezi nejuznávanější současné anglofonní autory. Ještě větší úspěch u kritiky i čtenářů pak zaznamenal její druhý román *Normální lidi* (2020).

Nejvlivnější autorka své generace

The Guardian

foto © Patrick Bolger

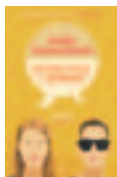
Kdepak jsi, krásný světe

Přeložila Radka Šmahelová

V novém románu se opět setkáváme se čtyřlístkem hrdinů, kteří jsou sice ještě pořád mladí, ale už je dohání realita života. Alice, intelektuálka a spisovatelka, se po psychickém zhroucení přestěhuje na venkov a seznámí se s Felixem, obyčejným klukem, který pracuje ve skladu. Její kamarádka Eileen zůstává po škole v Dublinu, prochází krizí po rozchodu a myšlenkami se neustále vrací ke své lásce z dětství, Simonovi. Stejně jako předchozí díla Sally Rooneyové nabízí i její prozaická novinka zcela odhalující, až intimní vzhled do života mladých lidí. Zároveň v ní však čím dál víc zaznívá i hlas uvědomující si současné problémy světa – jeho nespravedlivost, nerovnoprávnost a zejména neudržitelnost. Stojí tak hrdinové, řečeno slovy Alice, „na pokraji temnoty, v poslední osvětlené místnosti, jako svědci nějakého prožitého traumatu“? A najdou způsob, jak uvěřit tomu, že krásný svět opravdu existuje?

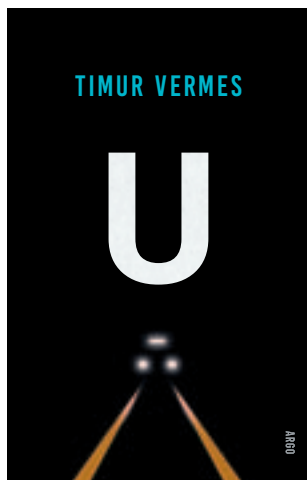
Již vyšlo

Normální lidi,
Rozhovory s přáteli

U

Přeložila Michaela Škultéty

Timur Vermes umí své čtenáře jaksepatří překvapit a jeho nový román *U* lze jen těžko srovnávat s autorovými předchozími dvěma knihami. A co že vlastně znamená to U v názvu? Je to zkratka berlínského metra, U-Bahnu. A přesně a pouze tam se odehrává děj rozsahem nevelké knihy. Zdánlivě obyčejná situace: Anke Lohmová má za sebou únavnou služební cestu. Už jen pět stanic metra ji dělí od sprchy a čerstvě povlečené postele. V noční podzemce s ní sedí pouze jakýsi nesympatický mladík, a ten příští stanici vystupuje. Ostatně... neměli být už dávno tam? Z obvyklých dvou minut jízdy je najednou pět, pak deset, dvacet, a vlak se řítí stále dál temnotou, bez zastávek... do neznáma. Originální napínavý příběh vyprávěný v minimalistických větách zní jako zlověstné staccato, jen tu a tam jím probublá Vermesův pověstný sarkastický humor.

Již vyšlo

Už je tady zas, Hladoví a sytí

Timur Vermes

Timur Vermes se narodil v roce 1967, jeho matka byla Němka, otec Maďar, který ze své vlasti uprchl po potlačeném povstání v roce 1956. Vermes vystudoval historii a politologii, působil jako novinář a ghostwriter. Jeho prvotina z roku 2012, satirický román *Už je tady zas*, se stala hitem nejen v Německu – překladová práva se prodala do více než 40 zemí. Český překlad vyšel v roce 2013. Kniha se také stala předlohou stejnojmenného filmu. Druhý Vermesův román *Hladoví a sytí*, reflektující evropskou uprchlickou krizi z roku 2015, vyšel německy v roce 2018, česky pak 2020.

Kazuo Ishiguro

Kazuo Ishiguro se narodil roku 1954 v japonském městě Nagasaki. V šesti letech se s rodiči přestěhoval do Velké Británie, kde vystudoval anglickou literaturu a absolvoval známý kurs tvůrčího psaní na University of East Anglia. Literárně debutoval v roce 1981 časopisecky uveřejněnými povídkami. O rok později vyšel jeho první román *Vybledlá krajina s kopci*, příběh japonské vdovy žijící v Anglii. Přímo do poválečného Japonska pak Ishiguro zasadil svůj druhý román *Malíř pomíjivého světa*. Celosvětové proslulosti dosáhl knihou *Soumrak dne*, která se dočkala i úspěšného filmového zpracování. Do češtiny byly přeloženy i jeho další tři romány, *Když jsme byli sirotci*, *Neopouštěj mě* a *Pohřbený obr*, a povídková sbírka *Nokturna*. Za své dílo autor obdržel řadu významných ocenění, od Booker Prize či Whitbread Prize až po to nejprestižnější – Nobelovu cenu za literaturu.

Klára a Slunce

Vychází v edici AAA

Přeložila Alena Dvořáková

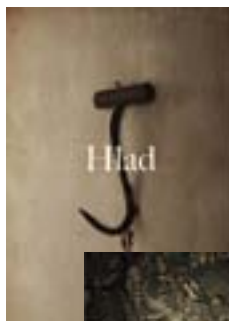
Román je zpovědí robotky jménem Klára, nadané pokročilou umělou inteligencí i pozoruhodnými pozorovacími schopnostmi. Klářiným úkolem je starat se o dospívající dítě, které si ji v obchodě vybralo, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Klára ovšem coby výjimečný robot dostává výjimečný úkol – starat se o dítě vážně nemocné, na jehož nemoc není lék. V příběhu vyprávěném jazykem poznamenaným zvláštnostmi v Klářině vnímání a vyjadřování skutečnosti potvrzuje Ishiguro opět své literární mistrovství. Díky rafinovanosti, s níž Ishiguro vtahuje čtenáře do Klářiny snahy pochopit, jak vlastně lidi fungují, přesahuje román meze pouhé společenské kritiky, satiry či alegorie. Podobně jako dřívější Ishigurova próza *Neopouštěj mě* patří sice i jeho nový román do žánru sci-fi, daleko víc však připomíná tu tragikomickou, tu melancholickou pohádku. Pohádku o lidském světě odkázaném na nelidské Slunce, v jehož proměnlivém světle se dospělí nejednou jeví dětinštěji než děti a roboti lidštěji než lidé.

Již vyšlo

Pohřbený obr, Malíř pomíjivého světa, Neopouštěj mě, Vybledlá krajina s kopci, Neutěšenci, Nokturna

Hlad. Žízeň

Přeložil Jiří Popiolek

Dvojitá porce temné imaginace slovenského spisovatele Jozefa Kariky vychází jako dvojnásobná *Hlad. Žízeň*. Každá z knih nabízí samostatný zážitek, při čtení obou však příběh dostává nové významové vrstvy.

Nepřirozeně vysoký muž s kufrem, ve kterém se ukrývají ty nejhorší noční můry, brutální vrah ve žluté větrovce, strašidelná maska ze staré juty...

Mrazivé vyprávění zachycuje sto let přízračné historie vrchu Čebrať a nedalekého Ružomberoku. Autor ji podává skrz mistrovsky vystavěnou mozaiku příběhů, které se proplétají v prostoru i čase.

„Tato dvojnásobná vznikla jinak než mé předchozí romány. Chtěl jsem sestavit sbírku svých starších i nových mysteriózních novel. Během práce jsem si všiml, že vytvářejí souvislé vyprávění. Podvědomí mi ho dávkovalo dvacet let. Tento objev mě překvapil, s údivem jsem odhalil ten nejděsivější příběh, s nímž jsem se doposud setkal,“ říká o své poslední knize autor.

Již vyšlo

Strach, Černá hra, Trhlina, Tma, Na smrt, Propast, Smršť

Jozef Karika

Jozef Karika, narozený v roce 1978 v Ružomberoku, je slovenský spisovatel a novinář, bestsellerový autor, který prodal v České republice a na Slovensku více než 350 000 výtisků svých knih. V největší knižní anketě na Slovensku – Martinus Kniha roku 2014 – se umístil na prvním místě mezi TOP 5 autory, o dva roky později skončil druhý. Za romány *Propast* a *Černá hra* je dvojnásobným držitelem Ceny literární kritiky Zlaté pero, dále pak osminásobným držitelem Zlaté knihy a trojnásobným Platinové knihy (za romány *Ve stínu mafie*, *Trhlina* a *Propast*). Roman *Strach* se stal nejlepším hororem roku 2017 v Polsku, *Trhlina* pak v roce 2017 získala nejprestižnější slovenskou čtenářskou cenu Anasoft litera. Na motivy tohoto románu natočil v roce 2019 režisér Peter Bebjak stejnojmenný film, který svou návštěvností přepisoval na Slovensku historii.

foto © Richard Klíčník

Jan Novák

Jan Novák (* 1953) je česko-americký spisovatel, překladatel a dokumentarista. V roce 1969 emigroval s rodiči přes Rakousko do USA; studoval a žil v Chicagu, kde také započal svou literární kariéru, nyní je doma opět v Čechách. Za své knihy (mj. *Strip-tease Chicago*, 1983, *Miliónový jeep*, 1985, *Zatím dobrý*, 2004, *Děda*, 2007, *Hic a kosa v Chicagu*, 2011, *Co já vím?*, 2013) získal řadu prestižních ocenění: Cenu Carla Sandburga, cenu Magnesia Litera za prózu roku, Cenu Josefa Škvoreckého, Cenu Egona Hostovského či Cenu Revolver Revue. Mimořádný ohlas vzbudila jeho biografie Milana Kundery nazvaná *Kundera. Český život a doba*; tuzemská kulturní veřejnost se nad knihou rozdělila na dva nesmířitelné tábory: jeden ji vychvaloval, druhý haněl, lhostejný však vůči ní zůstal málokdo.

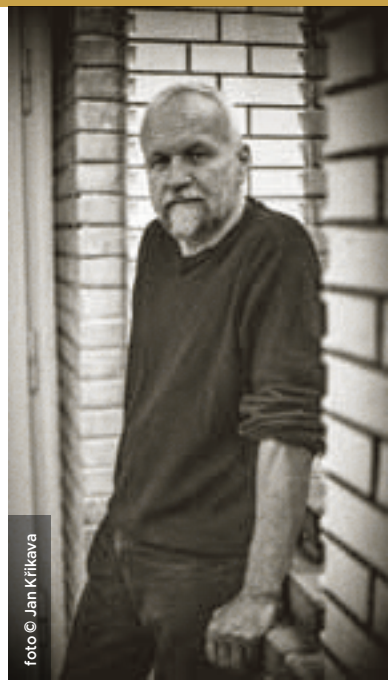

foto © Jan Králíkava

Již vyšlo

Kundera – Český život a doba, Život mimo kategorie, Zatím dobrý, Co já vím?, Miliónový jeep

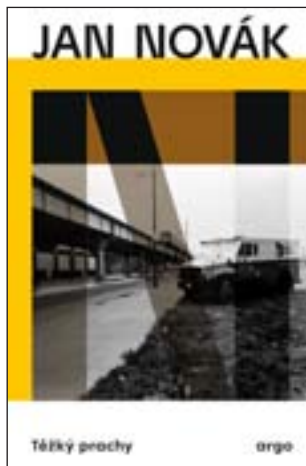

Komiksy

Čáslavská, Zátopek, Zatím dobrý

Těžký prachy

Tři roky rozvážel Jan Novák v Chicagu prachy. Byly těžké: pět set dolarů ve čtvrtcích vážilo třináct kilo. Největší suma, jakou jako ozbrojený kurýr a řidič firmy United Armored Services doručil, obnášela 24 miliónů dolarů, ale většinou měl v obrněném voze pouze kolem tří miliónů. Jan Novák byl jedním z tisícovky zaměstnanců podniku, ve kterém se nedodržovaly bezpečnostní předpisy. Jeho nejlepší přítel z garáže Senad Omanić to odnesl den před Vánoce kulkou do hlavy.

Nová kniha Jana Nováka *Těžký prachy* nabízí další Novákovo dobrodružství na pomezí žánrů, dílem autobiografii, dílem reportáž, dílem poezii, dílem dokument. Rukopis vznikl původně anglicky, ale autor ho při překládání do češtiny rozšířil a doplnil. Stylově se řadí k nejlepší tradici „New Journalism“, včetně výborně odposlouchaného slangu lidí, kteří byli *underpaid, but armed* (jak zní anglický titul románu), lidí, kteří nasazovali život za deset dolarů na hodinu, aby mohli chodit po Chicagu s bouchačkou.

Děda

V románu *Děda* nabízí Jan Novák další příběh spojený s vlastní rodinou; jak naznačuje lapidární název, vyprávění se tentokrát točí kolem autorova dědečka, středočeského zemědělce, jehož se měly dějiny i zvůle komunistické moci a jenž svého vnuka fascinuje i děsí zároveň. Kniha je vystavěna s typicky novákovským švihem: sled krátkých, ostře vypointovaných kapitol postupně skládá působivý obraz „dědy betonového srdce“, „babičky kobry královské“ a dalších členů autorovy rodiny i jejich sousedů a známých, a přitom ukazuje střet „velkých“ a „malých“ dějin v kulisách polabské vesnice během násilné kolektivizace v padesátých letech minulého století. Literární kvality textu a autorovo vypravěčské mistrovství vyzdvihla i odborná porota, jež Janu Novákovi za román *Děda* udělila prestižní Cenu Josefa Škvoreckého.

Tove Janssonová

Tove Janssonová (1914–2001) byla finská, švédsky píšící spisovatelka, malířka, ilustrátorka a autorka komiksů. Narodila se do umělecké rodiny sochaře Viktora Janssona a grafičky a ilustrátorky Signe Hammarstenové-Janssonové. První kresby uveřejnila v patnácti letech v časopise *Garm*. Postavička muminka se poprvé objevila v ilustracích na stránkách *Garmu* v roce 1940 a v roce 1945 vyšla první samostatná kniha o muminech. Právě mumini vydobyli Janssonové světový věhlas. Za své dílo obdržela bezpočet cen a vyznamenání, mj. cenu Hanse Christiana Andersena v roce 1966, v roce 1972 cenu Švédské akademie a roku 1992 Literární cenu Selmy Lagerlöfové.

Muminek. Omnibus 2

Přeložili Libuše Trávníčková a Luboš Trávníček

Ve druhé knize muminích stripů najdete příběhy, které česky doposud ještě nevyšly. Argo tím po letech dostojí slibu vydat kompletní sebrané stripy Tove Janssonové, které psala a kreslila pro britský tisk. V dobách největší slávy se muminkovy příběhy dostávaly až ke dvaceti milionům čtenářů každý den. Bohužel u nás se v periodikách neobjevily ani jednou, takže příležitost podívat se do Muminího údolí s jeho lehce praštěnými a místy značně surreálními obyvateli máme konečně až nyní.

Již vyšlo

Knížka o muminkovi, mimle a malé Mie, Muminek 1–5, Muminek a noční dobrodružství, Muminek a narozeniny, Muminek a snění, Kdo utěší Drobka?, Muminek. Omnibus 1, Dcera sochaře, Fair Play

Nejvyšší karta

Spisovatelka Sylvie Novak se na prahu padesátky ohlíží za svou úspěšnou kariérou angažované autorky a reflektuje svůj komplikovaný osobní život. Ve vzpomínkách se často vrací k dávnému iniciačnímu vztahu s výrazně starším spisovatelem. Zkrátka bilancuje minulost. A pak je tu přítomnost: harcování se po besedách s novou knihou feministických esejů, viditelné stárnutí a s ním přicházející syndrom „ženské neviditelnosti“, proti kterému Sylvie bojuje po svém. Ale především je tu dcera Judita, která se vůči své matce nevybírávě vymezuje a nakonec proti ní vytáhne i kartu nejvyšší...

Na pozadí nejrůznějších myšlenkových stereotypů, těžko překlenutelných generačních rozdílů či rozličných podob společenského aktivismu sledujeme popis jednoho zápasu.

Již vyšlo

Liščí oči (pro děti a mládež)

**Skandální odhalení, nebo mystifikace?
Provokace, nebo skutečnost?
Autobiografie, nebo fikce?**

Petra Hůlová

Petra Hůlová patří k nejpřekládanějším a žánrově nejvšestrannějším českým prozaikům. Její tvorba sahá od psychologických sond do mezilidských vztahů, například *Zlodějka mého táty* (2019) či *Macocha* (2014), přes dobrodružné příběhy, jako je *Stanice Tajga* (2008) či *Paměť mojí babičce* (2002), alternativní českou historii (*Strážci občanského dobra*, 2010) až po dystopii (*Stručné dějiny Hnutí*, 2018). V loňském roce vyšel v Argu román *Liščí oči*, autorčina první kniha pro mládež. Za svou tvorbu Hůlová získala řadu literárních cen. Věnuje se také psaní divadelních her a filmových scénářů.

Elin Cullhed

Elin Cullhed debutovala v roce 2016 kriticky oceňovaným románem pro mládež *Gaudarna* (Boží). *Euforie*, fiktivní ztvárnění posledního roku života Sylvie Plathové, je pro dospělé a ve Švédsku vzbudila ohromný ohlas hned po vydání, román se musel dotiskovat po pouhých dvou týdnech. Autorka se životem a dílem Sylvie Plathové začala intenzivně zabývat ve chvíli, kdy se ocitla v podobné situaci – měla dvě děti s manželem, který je také spisovatel, a obtížně hledala způsob, jak skloubit péči o rodinu s psaním. Nějak se jí to povedlo a výsledkem je skvělý román.

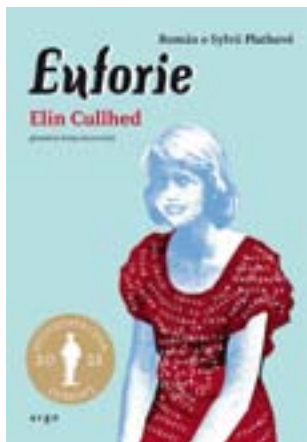

foto © Sofia Runnarsdotter

**Kniha získala hlavní švédskou literární cenu –
Augustovu cenu za beletrii 2021.**

Euforie

Přeložila Irena Kunovská

Euforie je fiktivním záznamem posledního roku života Sylvie Plathové, končí dva měsíce před její smrtí. V první osobě vypráví o střetu intelektuálních potřeb s mateřskými povinnostmi, o lásce k dětem a životní potřebě psaní i o závislosti na manželovi, básníku Tedu Hughesovi, která ji ubíjí.

Sylvia, „uvězněná“ ve venkovském domě a ve svém stále cizějším těle nesoucím nový život, prožívá se zničující silou lásky i žárlivost, euforii i zoufalství a přitom postupuje krok za krokem po cestě, jejíž konec je všeobecně známý. V *Euforii* ho však nenajdete. Je to román oslavující Sylvii živoucí, vášnivou a tvůrčí.

Elin Cullhed stvořila naprosto přesvědčivý literární hlas – výsledkem je strhující román, v němž se mnozí poznají a nikoho nenechá chladným.

V noci je každá krev černá

Přeložil Tomáš Havel

Alfa Ndiaye a Mademba Diop jsou jedni z mnoha senegalských střelců bojujících pod francouzskou vlajkou v zákopech první světové války. Jsou nejlepší přátelé, znají se od dětství, vyrůstali spolu. Jsou to „více než bratři“. Při jednom útoku Mademba zemře v krutých bolestech v Alfově náruči. Teprve v tu chvíli se „blondáci s modrýma očima“ stanou skutečnými nepřáteli. V Alfovi se něco zlomí a s mačetou v ruce se vydá do své osobní války, až se nakonec stane postrachem vlastních spolubojovníků, kteří v něm začnou vidět nebezpečného čaroděje. Na rozdíl od nich ale čtenář může alespoň sledovat valící se proud Alfových myšlenek, proud bolesti nad ztrátou a proud vzpomínek na život před válkou, na dětství a dospívání v senegalské vesnici, na poslední dny před odchodem do války. Proud výčitek svědomí, proud otázek a proud odpovědí, které však Alfu vedou strnou cestou do propasti.

Kniha získala dvě významná ocenění: Prix Goncourt des Lycéens 2018 a International Booker Prize v roce 2021.

Byla přeložena do 30 jazyků a vyšla ve 33 zemích.

David Diop

David Diop (* 1966) je francouzský spisovatel a literární vědec. Narodil se v Paříži, vyrůstal ale v Senegalu, odkud pochází jeho rodina. Do Francie se vrátil studovat literaturu a její dějiny a poté, co na Sorbonně obhájil diplomovou práci, začal literaturu sám vyučovat na univerzitě v Pau. Napsal celkem tři prózy: *L'Attraction universelle* (2012), *La Porte du voyage sans retour* (2021) a *Frère d'âme* (2018), která česky vychází pod názvem *V noci je každá krev černá*.

S. A. Cosby

S. A. Cosby je americký autor z jihovýchodní Virginie, v jehož knihách se bravurní literární styl prolíná s drsnou realitou amerického Jihu. Po knize *My Darkest Prayer* (Má nejtemnější modlitba), v níž vyšel ze svých zkušeností zaměstnance pohřební firmy, na sebe v roce 2020 strhl pozornost kritiky i čtenářů díky adrenalinovému trháku *Asfaltová pustina* (Blacktop Wasteland), po němž následovaly stejně tak ceněné *Razorblade Tears* (Slzy ostré jak břitva). Cosbyho psaní je přímočaré a vrstevnaté zároveň, jeho vyostřený smysl pro vnitřní dilemata postav, jež balancují na hraně zákona, dává jeho hrdinům nečekanou psychologickou hloubku a věrohodnost. Cosby patří k výjimečným autorům, kteří jsou s každou další knihou lepší a lepší.

foto © Sam Sauter

Naprosto senzační – originální, neotřelý, věrohodný román plný napětí, divokých zvratů a postav, jejichž životní dilemata vám zlomí srdce.

Lee Child

Téhle knize jsem propadl... Zběsile rychlý thriller, v němž se pro ránu nejde daleko. Za vše mluví jediná hláška: Ujížděj s tou károu, jako bys ji ukradl.

Stephen King

Asfaltová pustina

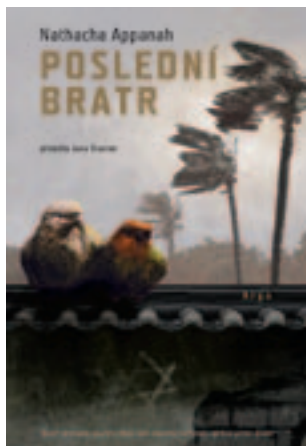
Přeložil Martin Urban

Býval nejlepším řidičem podsvětí (stejně jako jeho otec), než skončil v kriminále. Když vyšel ven, hodil starý život za hlavu, vybudoval vlastní autodílnu, stal se z něj milující manžel a otec. Jenže pak se to zase zvrtilo, podnik drtí nekalá konkurence, poctivá práce nevynáší a „Bug“ se nechá umluvit k poslední velké akci. Vždyť tam, kde se vůně benzínu mísí se strachem, na něj nikdo nemá. A tak to riskne. Najde v asfaltové pustině, kde ho nepronásleduje jen přízrak dávno ztraceného otce, ale i stíny vlastní minulosti, tu správnou cestu? Nebo naopak přijde o všechno, na čem mu záleží?

Poslední bratr

Přeložila Jana Chartier

Devítiletý Rádž netuší, že je válka. Má jiné starosti – přišel o dva bratry, otec je tyran a opilec... Rádž se mu snaží klidit z očí a toulá se. Místní vězení ho přitahuje jako magnet. Co je to za tou vysokou zdí za podivné lidi? Co provedli, jsou nebezpeční? A pak se pohledem střetne s chlapcem, jako je on sám; mohl by být jeho bratrem, ale je tak jiný.

Černovlasý a snědý Rádž se narodil na Mauriciu, David je židovský chlapec z Prahy s andělskými blond lokny. K jejich osudovému setkání dojde na ostrově Mauricius, kam v roce 1940 připlula loď Atlantic se zhruba 1500 židovskými utečenci ze střední Evropy, z nichž několik stovek pocházelo z tehdejšího Československa. Britské úřady tam pro ně zřídily internační tábor ve starém vězení na Mauriciu. Docházelo k násilí i bezpráví, na které by se rádo zapomnělo. Zapomenout se pokusil i Rádž, ale jako sedmdesátník k sobě vzpomínku na svého posledního bratra, na Davida, pustí zpět. Nathacha Appanah kouzelným jazykem připomíná krutou, téměř neznámou součást dějin naší západní civilizace, viděnou očima dítěte.

Nathacha Appanah

Nathacha Appanah (* 1973) je francouzsko-mauricijská spisovatelka, která se narodila v indické rodině od 19. století usazené na ostrově Mauricius. Na Mauriciu pracovala jako novinářka a už zde se začala věnovat literární tvorbě, pro kterou si vybrala francouzštinu (jejím rodným jazykem je kreolština). V roce 1998 se přestěhovala do Francie, kde studovala žurnalistiku. V roce 2003 jí vyšel první román *Les Rochers de Poudre d'Or* o indických přistěhovalcích, kteří byli v 19. století nájímáni jako pracovní síly na třtinová pole namísto otroků. Druhý román *Blue Bay Palace* vypráví o nemožné lásce mezi lidmi z rozdílných kast a sociálních vrstev. Cenami byl ověnčen román *Tropic de la violence* (2016), rozvíjející osudy pěti mladých lidí uvězněných ve vlastních životech na ostrově Mayotte. Její zatím poslední knihou je *Rien ne t'appartient* (2021). Novela *Poslední bratr* (*Le Dernier Frère*, 2007) získala tři literární ocenění udělovaná čtenáři a byla přeložena do 15 jazyků.

Meg Masonová

Meg Masonová je australská novinářka a spisovatelka. Začínala v londýnských *Timesech*, zakrátko psala i pro *The New Yorker*, *GQ* a *The Sunday Telegraph*. Její texty se pravidelně objevují v časopisech *Vogue*, *Stellar*, *Elle* či *Marie Claire*. Ve své knižní prvotině z roku 2012 *Say it Again in a Nice Voice* (Řekni to znova laskavějším hlasem) zachytila formou pamětí zážitky z raného mateřství. Druhou knihu, román s názvem *You Be Mother* (Budeš matka), vydala v roce 2017. Žije v Sydney.

Při čtení téhle knihy jsem si začala zapisovat seznam všech lidí, jimž ji chci poslat, než mi došlo, že bych ji nejradši poslala úplně každému, koho znám.

Ann Patchettová

Výborně zvládnuté. Brutální, plné neodolatelného vtipu, ale i soucitu, naprostý triumf.

Alison Bellová

Trýzeň a touha

Přeložila Michaela Ritter Konárková

Marta už dávno ví, že s ní něco není v pořádku, jenom přesně neví co. Její manžel Patrik si myslí, že je úžasná a že spolu všechno zvládnou. Každý má přece nějaké trápení, které musí překonat, aby mohl žít dál. Ještě před svatbou mu Marta oznámila, že nechce mít děti, a Patrik to přijal s tím, že ji miluje už od čtrnácti a jediné, na čem mu záleží, je postarat se o to, aby byla šťastná. Jenže právě to se mu přes veškerou snahu nedaří. A když se nakonec Marta dobere pravdy o tom, co ji to vlastně trýzní, je příliš pozdě, aby se naplnila její nejhlubší touha. Ale kdoví, možná se ukáže i to, že když někoho přestanete milovat, je možné začít znovu od nuly, pokud se naučíte napřít svou touhu k něčemu jinému.

Tak nemožně zřejmé. Opravář osudů 3

Přeložil Jiří Hrubý

George Novak má čím dál zamotanější hlavu i život. Nahlédl pod pokličku tajné služby a najednou to, co bylo zřejmé, se zdá nemožné, anebo naopak. Komu se dá věřit, a komu ne? Kde se u Devíti draků vzala jeptiška a co se skrývá v té nejmenší matrojošce? Snad odpověď na všechny Georgeovy otázky? V románu *Tak nemožně zřejmé*, závěrečném dílu trilogie *Opravář osudů* se některé osudy uzavřou, některé zápletky rozuzlí, ale pro ty, kdo se vždycky ptají *A co bylo dál?* zůstane spousta prostoru k přemýšlení.

Již vyšlo

Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce; Už hořela, když jsem si do ní lehal; Ach jo; Možná, možná ne; Od začátku do konce; Opravdová láska; Slova, která jsem si přál napsat sám; Třetí přání; Třetí přání 2: zbytek příběhu (skoro); Třetí přání (splněno); Co jsem to proboha udělal?; Něco z Fulghuma I, II; Věčná dobrodružství Kapitána Školky – Evina knížka; Drž mě pevně, miluj mě zlehka; Poprask v syrové uličce; Opravář osudů; U Devíti draků a jedné ovce. *Opravář osudů 2*

Robert L. Fulghum

Robert Fulghum (* 1937) vydal svou první knihu *Všechno, co opravdu potřebuju znát, jsem se naučil v mateřské školce* v roce 1988 a zbytek, jak se říká, je už historie. Filozofické postřehy z každodenního života Fulghum psát nepřestal, ale začal se věnovat i dalším žánrům – napsal například román o tančení tanga *Drž mě pevně, miluj mě zlehka* a memoáry *Vzpomínky na jedno dobrodružství*, na jejichž motivy vzniklo úspěšné divadelní muzikálové představení. V románové trilogii *Opravář osudů* se zabývá základními otázkami lidské existence: K čemu jsem na světě? Kdo jsem? A jak to mohu změnit? V jejím závěrečném dílu s názvem *Tak nemožně zřejmé* se příběh George Novaka a jeho přátel uzavírá. I když... vždycky se najde někdo, kdo chce vědět *A co bylo dál?*

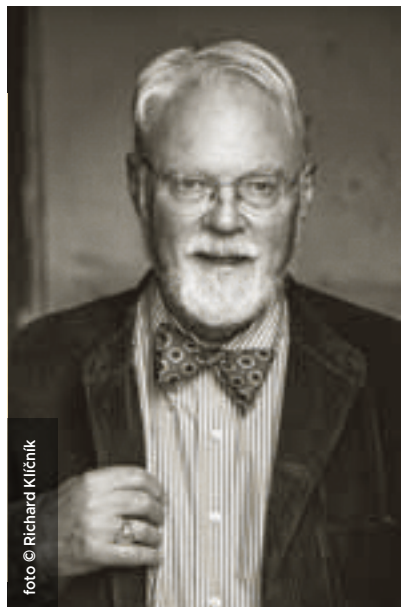

foto © Richard Klíčník

Jhumpa Lahiri

Jhumpa Lahiri (*1967, Londýn) se narodila rodičům pocházejícím z Kalkaty, ale jako emigrantka druhé generace vyrůstala v USA. Vystudovala angličtinu, tvůrčí psaní a komparatistiku na Boston-ské univerzitě, kde získala i doktorát v oboru renesančních studií. Od roku 2011 žije v Římě, své putování mezi angličtinou a bengálštinou rozšířila o italštinu, ze které překládá a v níž začala i sama psát. Debutovala roku 1999 sbírkou krátkých povídek *Tlumočník nemocí* (Interpreter of Maladies, č. 2009), za kterou získala řadu ocenění včetně Pulitzerovy ceny. V roce 2003 vydala románovou prvotinu *Jmenovec* (The Namesake). Následovala další povídková sbírka *Nezvyklá země* (Unaccustomed Earth, č. 2008) a román *Nížina* (The Lowland, 2013). Italsky napsala esej *Jinými slovy* (In altre parole, 2015) a román *Kde zrovna jsem* (Dove mi trovo, 2018).

Úžasné, kontemplativní čtení... Lyrická próza, která čtenáře vybízí k tomu, aby se nad vyřčenými slovy pozastavili.

Real Simple, Best Books of 2021

Kde zrovna jsem

Přeložila Alice Flemrová

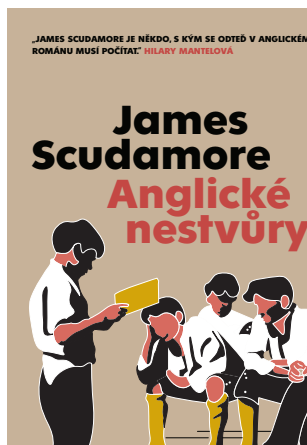
Impresionistické mikropovídky, kde není ani jedno slovo navíc, kde je všednost života povýšena na něco mimořádného a neobyčejného. Melancholická meditace, nikoliv však depresivní, nad samotou a osamělostí anonymní vypravěčky v nejmenovaném evropském městě. Psaní Lahiriové je i tentokrát chirurgicky přesné, elegantní, působí uklidňujícím dojmem, ačkoliv pod povrchem se skrývá hluboký neklid. Úspornou reflexivní prózou se znovu prolínají úvahy, v nichž se autorka zamýšlí nad svou vykořeněností. „Existuje nějaké místo, jímž jenom neprojíždíme? Zmatená, ztracená, rozhozená, ulitlá, vykořeněná, vykojená, vyjevená, nesvá, rozrušená, švorc: v téhle rodině pojmů je mi dobře. Vída, domov, slova, která mě přivádějí na svět.“

Již vyšlo

*Tlumočník nemocí,
Nezvyklá země*

Anglické nestvůry

Přeložil Ladislav Nagy

Idylické dětství pro desetiletého Maxe skončí okamžikem, kdy nastoupí do chlapeckého internátu. Namísto pohádkové svobody, jíž si užíval na dědově statku, se ocitá ve světě plném nepochopitelných pravidel, kde co chvíli hrozí nejrůznější tresty. Zároveň ale nachází oporu díky skupině spolužáků, kteří pevně drží při sobě. O řadu let později, když už Max i jeho kamarádi stojí na prahu dospělosti, vyjde najevo tajemství o tom, co se kdysi ve škole dělo, a znovu je připoutá k sobě řadou tíživých otázek. Kdo o čem věděl, a odkdy? A kdo bude trvat na tom, že je nutné zjednat spravedlivou nápravu, ať je to všechny stojí, co to stojí? V románu, který překlenuje několik desetiletí od 80. let 20. století, se rozvíjí příběh o poutech mezi muži – o těch tvořených náklonností a skutečnou péčí, ale i o těch zcela zničujících.

James Scudamore je někdo, s kým se odtěd v anglickém románu musí počítat.

Hilary Mantelová

Temná, něžná a znepokojivá kniha.

Guardian

Tak dobré, až se vám tají dech.

Observer

James Scudamore

Britský prozaik James Scudamore (* 1976) vyrůstal v Japonsku, Brazílii a Spojeném království. Je autorem čtyř románů, v nichž kritika i čtenáři opakovaně vyzdvihují výrazný, nenásilně čtivý a zábavný styl a zároveň pozornost k různým bolavým místům soudobé společnosti. Za první *The Amnesia Clinic* (2007) získal vedle několika jiných Cenu Dylana Thomase a vysloužil si nadšenou pochvalu od Hilary Mantelové. V roce 2009 následovala *Heliopolis*, jež mu vynesla nominaci na Man Booker Prize. *Anglické nestvůry* (English Monsters, 2020) se dotýká dopadů fyzického a sexuálního zneužívání chlapců na anglické internátní škole, ale i osvobodivého účinku ryzího přátelství.

Lana Bastašić

Lana Bastašić se narodila v Záhřebu v roce 1986. Vystudovala anglickou literaturu a kulturologii. Vydala tři povídkové soubory, knížku pro děti a jednu básnickou sbírku. Je jednou ze zakladatelek projektu 3 + 3 sestry na podporu spisovatelek z Balkánu. Její románová prvotina *Chyt' toho králíka* (2018) vyšla nejprve v Bělehradě a o rok později jako reprint v Sarajevu. Dostala se do úzkého výběru na prestižní srbskou cenu NIN a v roce 2020 získala Cenu Evropské unie za literaturu, překládá se to 19 jazyků.

foto © Radmila Vankoska

Dokáže nové setkání dvou dávných přítelkyň zacelit staré rány?

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Cena Evropské unie za literaturu

Chyt' toho králíka

Přeložil Jakub Novosad

Román rekonstruuje přátelství dvou bosenských žen, které byly odmala nerozlučné, než se mezi nimi všechno bolestně pokazilo. Už dvanáct let se neviděly, když Sáře, žijící nyní v Dublinu, zavolá bývalá kamarádka Lejla s prosbou, aby ji z Mostaru odvezla do Vídne. Je tam prý její od války neznámý bratr Armin. Během dlouhé jízdy napříč Balkánem k sobě znovu hledají cestu. Návrat domů vyplaví dlouho potlačované vzpomínky na dětství a dospívání ve válkou poznamenané zemi. Sara se nečekaně propadne do krajiny, v níž se osobní vzpomínky a prožitky prolínají s poválečnou balkánskou realitou. Kniha, v níž se zrcadlí inspirace *Alenkou v říši divů*, ale i Conradovým *Srdcem temnoty*, působivě ukazuje, že i sdílená realita může být dvěma různými lidmi vnímána úplně jinak a co to pro mezikulturní vztahy znamená.

Děvčata z Firefly Lane

Přeložila Eva Maršíková

Předloha úspěšného seriálu na Netflixu

Píše se rok 1974 a čtrnáctiletá Kate se už smířila s tím, že ve škole patří mezi vyvrhele a musí se obejít bez přátel. To se však rázem změní, když se naproti přes ulici přistěhuje Tully, „nejúžasnější holka na světě“. Obě se cítí osamělé, přestože každá jinak, společné tajemství je ale sblíží a brzy mezi nimi vznikne přátelství na život a na smrt. Nebojácná, extrovertní Tully je pravým opakem uzavřené, přemýšlivé a nesmělé Kate, jako kamarádky ale dokážou držet při sobě v dobrém i zlém. Léta plynou, z dívek se stávají ženy a jejich životy, v nichž se zrcadlí proměny americké společnosti a popkultury, se přehoupnou do dospělosti. Zůstanou kamarádkami i poté, co se každá rozhodne vydat vlastní cestou? Obstojí jejich přátelství ve zkoušce času a překoná všechny nesnáze, nedorozumění a drobné i větší zrady?

Román *Děvčata z Firefly Lane* na prostoru více než třiceti let mapuje vztah dvou zcela rozdílných žen, které však – snad právě díky vzájemným odlišnostem – pojí nesmírně silné pouto. Jejich příběh, v němž nechybí komické chvíle ani dojemné okamžiky, je tak především velkolepou oslavou ženského přátelství.

Již vyšlo

Velká samota,
Slavík

Připravujeme

Čtyři vichry

Tip

Kristin Hannahová

Kristin Hannahová se narodila v roce 1960 v Kalifornii, od svých osmi let žila ve státě Washington. Chvilí pracovala v reklamní agentuře, poté studovala práva. Když jí maminka předpověděla, že se stane spisovatelkou, nevěřila jí, ale začala si dělat poznámky ke svému prvnímu románu. Během těhotenství se k poznámkám vrátila, napsala první knihu a zanedlouho se stala profesionální spisovatelkou. Její román *Děvčata z Firefly Lane* se stal nečekaným bestsellerem. Velký úspěch zaznamenaly rozsáhlý historický román *Slavík* (Argo, 2016) i zatím poslední román *Velká samota* (Argo, 2019).

foto © Kevin Lynch

Sigríður Hagalín Björnsdóttir

Sigríður Hagalín Björnsdóttir (* 1974) vystudovala historii a žurnalistiku a působí jako televizní reportérka. V roce 2016 vydala svůj první román *Ostrov* (Eyland, č. 2019), který se dočkal chvály literárních kritiků a byl přeložen do celé řady jazyků.

O dva roky později následovala kniha *Svaté slovo* (Hið heilaga orð, 2018), román *Ohně. Láska a jiné katastrofy* (Eldarnir. Ástin og aðrar hamfarir, 2020) je autorčin třetí prozaický počín.

foto © Benedikt & Sigurjón Ragnar

Katastrofy, s nimiž se hlavní představitelka potýká v profesním životě, se prolínají s pohromami v jejím soukromí, což vede k výbuchu na obou místech. Anna se ze všech sil snaží bojovat proti lásce, ale její rozum nedokáže zápasit s již zažehnutým ohněm.

Islandský deník Morgunblaðið

Ohně. Láska a jiné katastrofy

Přeložila Martina Kašparová

Co všechno se může stát, když se probudí aktivní sopka? Poloostrovem Reykjanes cloumající zemětřesení a probouzející k životu osm staletí dřímající sopky. Nikdo je nezná tak dobře jako vulkanoložka Anna Arnardóttir, která si musí poradit s vůbec nejtěžším úkolem své dosavadní kariéry. Mezitím však ztrácí kontrolu nad svým na pohled krásným a dokonalým životem. Podaří se jí odvrátit tragédie, k nimž se nepochybně schyluje? Román, který spojuje vědu a literaturu, nabízí zamyšlení nad morálními i praktickými otázkami, jak jako lidé přežít ve vztazích a jak čelit přírodním živlům.

Tempo románu je dokonale načasované, pro čtenáře zcela pohlcojící, protože ve vyprávění není ani chvilka klidu. Opravdový knižní skvost.

Prof. Gauti Kristmannsson

Potmě jsme se viděli lépe

Před třiceti lety rodina musela uprchnout před totalitou a „normalizací“. Od té doby je vztah jejích členů poznamenán vším, co exil navždy zlomil. V průběhu let si všichni znovu vybudovali své životy, i když na různých kontinentech, s vědomím, že nejsou odnikud. Vzdálenost, málo času, který spolu sdílejí, a rozdílná realita, v níž žijí, jejich pouta oslabily. Když dcera letí přes oceán, aby se možná naposledy setkala se svou matkou, přezkoumává životy obou a hledá pochopení. A po přiletu ji čeká ještě nejedno překvapení, které ukáže, že konec života může být tím nejintenzivnějším, nejhlubším a nejkrásnějším okamžikem, jaký lze prožít.

Již vyšlo

Oblečené k tanci na sněhu

Monika Zgustová

Monika Zgustová (* 1957) je původem česká spisovatelka a překladatelka do španělštiny a katalánštiny žijící od 80. let v Barceloně. V roce 1973 s rodiči emigrovala do USA, kde se zabývala studiem indologie a na Univerzitě v Illinois získala doktorát ze srovnávací literatury. Po New Yorku pobývala krátce v Paříži a odtamtud pokračovala do Katalánska, ke kterému přilnula a kde nakonec zůstala. Do španělštiny či katalánštiny převedla více než padesát děl významných českých autorů a stala se tak přední osobností v uvádění české literatury do španělsky mluvících zemí. Její román *Tichá žena* (2005) se dostal mezi finalisty Národní ceny Španělska, *Valjina noc* získala ocenění Amat-Piniella za nejlepší knihu roku 2014. Významná kniha svědectví žen, které přežily pobyt v gulagu – *Oblečené k tanci na sněhu* – obdržela v roce 2017 španělskou cenu Calamo. Autorčiny knihy byly přeloženy do deseti jazyků.

foto © Antoni Sella

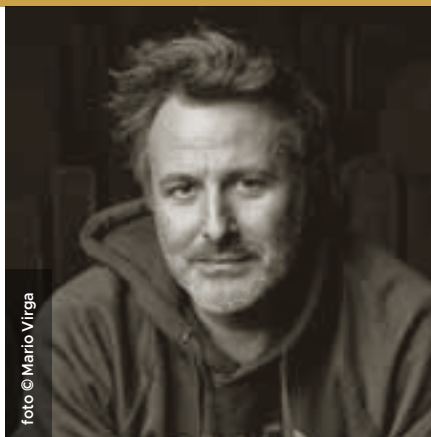
Davide Enia

Davide Enia se narodil v roce 1974 v Palermu. Je spisovatelem, režisérem a hercem divadelních i rozhlasových her. Je nositelem řady divadelních i literárních cen, jako jsou Premio Ubu, Premio E.T.I., Premio Mondello aj. Jeho první román *Jako v nebi, tak i na zemi* byl přeložen do více než dvaceti jazyků. Když zrovna není na turné po Itálii nebo Evropě, žije v Palermu, kde rád vaří a hraje fotbal jako střední křídlo s dresem číslo 10.

Styl je tu zásadní, dialogy bleskurychlé, postavy a scény jsou tak živé, jako by čtenář místo čtení knihy sledoval divadelní představení.

L'Espresso

foto © Mario Virga

Jako v nebi, tak i na zemi

Přeložila Marina Feltlová

Vícegenerační sága Davida Enii mapuje příběh jedné palermské rodiny, zejména pak jejích mužských členů, v průběhu padesáti let. Na pozadí vyprávění o talentovaném chlapci Davidu, který stejně jako jeho předkové touží stát se šampionem v boxu, sledujeme společensko-politický vývoj Sicílie v letech 1942–1992, od válečného konfliktu, přes pouliční potyčky, až po mafiánské přestřelky, atentáty a bombové útoky. Před očima se nám odhaluje obraz Palerma plného špíny, násilí, hrubých slov ale i velkých citů, smyslu pro čest a spravedlnost. A přestože ženy stojí v tomto příběhu vždy v pozadí, právě ony jsou hlavními hybatelkami všech osudů. Román se stal v roce 2012 v Itálii senzací a v roce 2016 ve Francii obdržel cenu ze nejlepší zahraniční román, je zároveň intimním svědectvím o dospívání, první lásce, hlubokém přátelství, o rodinných vztazích, nadějích i zklamáních.

Krámek s fantazií

Přeložila Markéta Polochová

Vítejte v krámku s fantazií, který putuje po celém světě a nabízí starožitné cetky, jež dokážou naplnit ztracené sny, a zvláštní telefony, díky nimž se můžete spojit se svými milovanými na onom světě.

Po příjezdu do malého městečka Boonah však starý obchodník s fantazií Earlatidge Hubert Umbrey zjišťuje, že umírá a že co nejrychleji musí najít svého nástupce, protože i v malém Boonahu je řada těch, kterým by jeho kouzla pomohla.

Například Enochovi – desetiletému chlapci, jenž oplakává svého otce a provinile skrývá jakési tajemství. Nebo Ann, která do města přicestovala za umírající babičkou, a přesto s lítostí myslí především na jednoho muže.

Ovšem i samotnému panu Earlatidgeovi připraví krámek během jeho posledních dní na zemi obchod v podobě, v jaké jej nikdy dřív nepoznal – a dokáže tak čelit svému osudu.

Nenechte si ujít poutavý magický román o fantastickém krámku, který přináší útěchu, klid a naději těm, kteří to potřebují.

Krásný a povznášející příběh, který vás rozesměje i dojme.

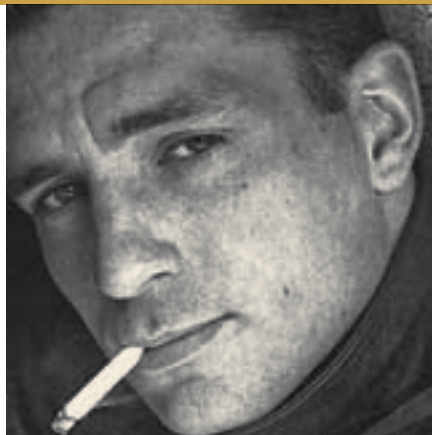
Tabitha Birdová

Tabitha Birdová, australská spisovatelka, básnířka a výtvarnice, působí a pracuje ve městečku Boonah v Queenslan-du. První kniha *A Lifetime of Impossible Days* jí vyšla v roce 2019. Žije se svým manželem a třemi syny.

Jack Kerouac

Jack Kerouac (1922–1969) se narodil v massachusettském městě Lowell; po nedokončených studiích na newyorské Columbia University prošel řadou příležitostných zaměstnání, jeho jedinou skutečnou profesí však vždy bylo psaní. Po relativním neúspěchu prvotiny *Maloměsto, velkoměsto* (The Town and the City, 1950) trvalo dlouhých sedm let, než se mu podařilo vydat další román. Vydání prózy *Na cestě* (On the Road, 1957) však znamenalo doslova literární revoluci. Autorovo tzv. „spontánní psaní“ se etablovalo v americké i světové literatuře jako vlivný, obdivovaný i proklínaný styl a Kerouac sám se stal obletovanou spisovatelskou celebritou, mluvčím tzv. Beat Generation (kterýžto termín ostatně sám vymyslel) a jednou z nejžářivějších legend poválečné americké literatury.

Maggie Cassidyová

Přeložila Michala Marková

Je silvestr roku 1938, v Lowellu v Massachusetts chumelí a parta šestnáctiletých kluků vesele a trochu nejistě kráčí na taneční zábavu. Pro jednoho z nich bude tenhle večer osudový: Jack Duluo, autorovo alter ego, totiž v tančárně potká sedmnáctiletou Maggie Cassidyovou. Touhle scénou začíná utlý román, který Jack Kerouac napsal v roce 1953 a líčí v něm historii první lásky na maloměstě a hrdinův první šok a okouzlení z oslnivého New Yorku. Prostý příběh prvního vzplanutí je psán typickým Kerouacovým překotným stylem s chaotickou interpunkcí a „jazzovou“ větnou stavbou, balancujícím na pomezí prózy a poezie.

Autobiografický text o nesmělém, nezkušeném vzájemném poznávání a různých se snech dvou mladičkých lidí vznikl už v roce 1953, ale nakladatele našel teprve o šest let později, když už se jeho autor vezl na vlně slávy po vydání svého nejslavnějšího opusu *Na cestě*.

Vize Gerarda

Přeložil Vít Penkala

První a nejdojemnější kapitola fiktivního Kerouacova životopisu, který autor psal v podstatě celý život, protože látkou i palivem jeho psaní vždy byly vlastní, intenzivně prožívané zkušenosti.

Vize Gerarda jsou tím, co si Jack Kerouac – či jeho prozaické alter ego Duluoze – pamatuje o svém bratrovci Gerardovi; je to sled výjevů, vizí či vidění, detailů přetvořených v básnickou pravdu, střípků viděných očima dítěte, matných vzpomínek na milovanou, důvěrně blízkou, andělskou bytost, kterou odvedla z jeho života smrtelná choroba, když bylo Gerardovi devět let a Jackovi pouhé čtyři roky. Knihu napsal Kerouac během dvou týdnů v roce 1956, ve stejném roce, kdy rozepsal *Anděly zoufalství* a dokončil *Tristessu*, a jako by v ní utíkal ke vzpomínkám na dětskou čistotu a nevinnost, na šťastná léta prožitá po boku milujícího a milovaného bratra, kterého vidí jako svého prvního učitele.

Duluozeva marnost

Přeložila Hana Zahradníková

Jack Kerouac o svém díle často hovořil jako o souvislém celku tvořícím tzv. Duluozevu legendu a právě Jack Duluoze, autorovo alter ego, stojí v tomto případě přímo v názvu knihy, takže není pochyb o tom, co, nebo lépe řečeno kdo, bude hlavním tématem.

Jack Duluoze své ženě, a tím pádem i čtenáři, vypráví, čím vším si musel projít v letech 1935–46. A že toho nebylo málo: před našima očima se odvíjí dobrodružný přerod ambiciózního maloměstského fotbalisty v intelektuála omámeného New Yorkem, stojíme po jeho boku na moři za druhé světové války i ve vězení při vyšetřování vraždy. To všechno má však jediné směřování – Kerouac, totiž Duluoze, je na nejlepší cestě k tomu, aby se stal kultovním autorem Beat Generation. Citlivější čtenáři možná uslyší jeho hlas, tak naléhavě je jeho překotné vyprávění, tak živý jeho jazyk. Možná se Duluoze občas chvástá, možná občas frňuká, ale nikdy, nikdy není nudný.

Již vyšlo

Na cestě, Mag & Satori v Paříži, Osamělý poutník, Zjevení Orfea, Big Sur, Andělé zoufalství, Podzemníci, Tristessa, Kniha snů, Dharmoví tuláci, Na cestě – rukopisný svitek, Sám na vrcholu hory / Alone on a Mountaintop, Vize Codyho, Můj bratr oceán, Dobrá bloncka, Kniha haiku, Doktor Sax

Gabriella Saabová

Gabriella Saabová pochází z Mississippi, kde vystudovala obchodní administrativu a marketing, v současnosti se žije jako instruktorka baletu. Odmalička ji ale přitahovalo psaní a zajímala se o historii. Její románová prvotina jí u kritiky vynesla srovnání s tituly jako *Tatér z Osvětimi* či *Dámský gambit*.

foto © Janie Long

Poslední šachmat to u mě vyhrál. Prvotina Gabrielly Saabové mě přiměla horečně obracet stránku za stránkou, zatímco jsem se čím dál víc strchovala o tu mladou a kurážnou holku, která myšlení šachového génia využila k tomu, aby naplánovala pomstu za svou vyvražděnou rodinu.

Elise Hooperová

Poslední šachmat

Přeložila Olga Bártová

Maria Florkowská, vězeňkyně číslo 16671 a vášnivá hráčka šachů. Po vpádu německých vojsk do Polska se s rodiči a sourozenci ocitla zavřená ve varšavském ghettu, kde se zapojila do protinacistického odboje. Poté co na ně přišlo gestapo, je i s rodinou odvečena do osvětimského tábora. Při selekci v ruce zoufale svírá šachovou figurku, poslední věc, která jí zbyla z dřívějšího života a která ji nečekaně zachrání před okamžitou smrtí. Sadistický vedoucí tábora si usmyslí, že by šachové partie s mladičkou dívkou mohly být pro jeho znužené dozorce vítaným rozptýlením... Maria musí hrát o život, zároveň však spřádá svůj vlastní plán...

Život a příhody Remusovy

Přeložil Miloš Řezník

Život a příhody Remusovy můžeme považovat za nejpoblárnější dílo kašubského literárního kánonu. Majkowski tento román napsal ve 20. letech 20. století (poprvé vyšel v době jeho smrti v roce 1938). Remusovy rytířské příběhy nabízejí pozoruhodnou syntézu regionální tradice a reálií kašubského etnika, obecně považovaného za „pozůstatek“ pomořansko-slovanského osídlení baltského pobřeží. Prvky moderního pohledu na člověka a společnost se zde spojují s elementy kašubské lidové roviny, lokální paměti se zde prolínají s představami o obecných souvislostech historického rozvoje kašubské společnosti. Majkowski do svého románu začlenil pasáže, motivy i symboly ze své rané literární tvorby, v níž se postava Remuse či scény z pozdějšího románu začínají objevovat již koncem 19. století. Z obecného hlediska se román pohybuje na pomezí realismu a pozdního novoromantismu a nese v sobě i prvky historismu a politicko-kulturního aktivismu. Zároveň jsou ale Remusovy příhody i dobrodružným románem a jakýmsi kulturním cestopisem, v němž rytíř Remus nabývá podoby dona Quijota, i když rozhodně není rytířem smutné postavy.

Aleksander Majkowski

Aleksander Majkowski (1876–1938), vzděláním lékař, byl kašubský spisovatel, etnograf, novinář a politik, který měl výrazný vliv na utváření kašubské identity. Je autorem několika průvodců po Kašubsku, desítek povídek a básní, kašubské gramatiky a v roce 1938 vydaných prvních *Dějin Kašubů*.

Don DeLillo

Don DeLillo (* 1936) je autorem osmnácti románů, jedné sbírky povídek a pěti divadelních her; česky zatím z jeho díla vyšly romány *Bílý šum* (The White Noise, 1985, česky 1997), *Podsvětí* (Underworld, 1997, č. 2002), *Padající muž* (Falling Man, 2007, č. 2008), *Bod Omega* (Point Omega, 2010, č. 2010), *Prašivý pes* (Running Dog, 1978, č. 2011), *Cosmopolis* (Cosmopolis, 2003, č. 2012) a sbírka povídek *Anděl Esmeralda* (2011, č. 2015). Don DeLillo je držitelem řady prestižních amerických i mezinárodních literárních ocenění, jako například PEN/ Faulkner Award, National Book Award, Library of Congress Prize či Jerusalem Prize. Žije poblíž New Yorku.

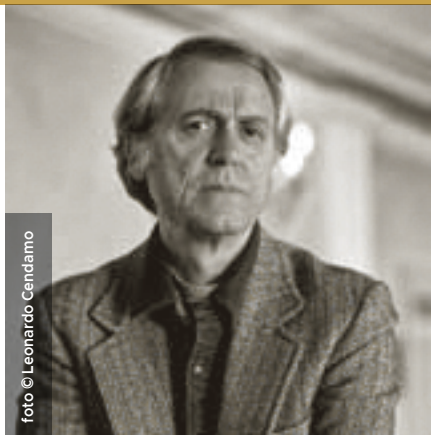

foto © Leonardo Cendamo

Ticho

Přeložila Alena Dvořáková

Don DeLillo bývá označován za jednoho ze tří největších žijících amerických prozaiků (vedle Cormaca McCarthyho a Thomase Pynchona) – a jeho poslední kniha, útlý román *Ticho*, výmluvně dokládá proč. Děj není nijak složitý: na Manhattanu se jeden postarší manželský pár spolu s mladším rodinným přítelem chystá v televizi sledovat Super Bowl, tedy finále ligy amerického fotbalu. Připojit se k nim má druhý pár, který se právě letadlem vrací z Paříže. Svět však náhle postihne blíže nespecifikovaná, zato však totální technologická porucha; přesto se přátelé nakonec sejdou a společně se pokoušejí vyrovnat s nastalou situací, přičemž kolísají mezi paranoidním přesvědčením, že nastává konec světa, a pochybnostmi, jestli veškeré tyto obavy a úzkosti nejsou jen přemrštěnou, hluboce iracionální reakcí na tuctový výpadek proudu.

O děj ovšem nakonec tolik nejde: napětí v DeLillově próze neplyne z děje, ale z jazyka plného zvláště poskládaných slov a slovních spojení nabitých záhadnými, skrytými, a přesto důvěrně známými významy a emocemi – a taky z vět plných nedořečených, a přesto hrozivých náznaků toho, co všichni tak nějak víme nebo aspoň temně tušíme.

Večer v ráji

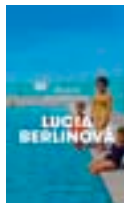
Přeložila Martina Knápková

Lucia Berlinová si získala čtenáře i kritiky po celém světě až dlouhých jedenáct let po své smrti: výbor z její povídkové tvorby nazvaný *Manuál pro uklízečky* vyšel ve větším nakladatelství až v roce 2015, zaznamenal ihned obrovský – a nečekaný – úspěch a byl následně přeložen do více než 30 jazyků. Soubor *Večer v ráji* přináší další porci toho, čím nám Berlinová učarovala – v povídkách inspirovaných vlastními osudy vypráví o neúprosnosti života, o životních prohrách a ztroskotáních, o obtížném hledání naděje tam, kde se žádná naděje neskýtá... I v těch nejtemnějších prožitcích ovšem autorka dovede najít krásu – a činí tak bez sentimentu a s dábělským smyslem pro humor. Při čtení jejích krátkých, úderných, vražedně vycizelovaných próz chápeme, proč ji americká kritika řadí po bok Raymonda Carvera, Alice Munroové, či dokonce Antona Pavloviče Čechova a proč je Lucia Berlinová dnes za oceánem obecně vnímána jako jedna z nejzajímavějších amerických povídkářek 20. století.

Již vyšlo

Manuál pro uklízečky

Lucia Berlinová

Lucia Berlinová se narodila roku 1936 v aljašském Juneau. Její otec byl důlní inženýr, rodina proto cestovala mezi pracovními zakázkami v Idahu, Montaně, Arizoně a jihoamerickém Chile. Psát začala až ve středním věku, nejprve publikovala povídky v menších časopisech, poté vydala několik sbírek v nezávislých nakladatelstvích, první, *A Manual for Cleaning Women*, v roce 1977. Následně její díla vycházela v alternativním santaroském nakladatelství Black Sparrow Press. Měla čtyři syny, po rozpadu třetího manželství se živila nejrůznějšími nekvalifikovanými pracemi, pracovala jako recepční, spojovatelka či uklízečka. Dlouho také bojovala se závislostí na alkoholu. Zemřela roku 2004 v Marina del Rey v Kalifornii.

Thomas Stearns Eliot

Thomas Stearns Eliot (1888–1965) patří k nejvýznamnějším postavám uměleckého a kulturního dění minulého století: jeho *Pustá země* (1922) má v kontextu modernistické poezie srovnatelný význam jako Joyceův *Odyseus* v oblasti prózy a jeho programový esej *Tradice a individuální talent* (1919) je ústředním textem moderní literární kritiky. Eliotovo básnické i kritické dílo bylo ověřeno nesčetnými oceněními, mezi nimiž vyniká Nobelova cena za literaturu.

Nový překlad Petra Onufera vychází ke stému výročí prvního vydání.

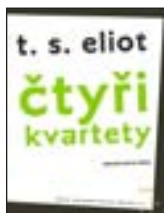
Pustá země

Přeložil Petr Onufer

Pustá země je pravděpodobně nejvlivnější básnickou skladbou 20. století, přinejmenším v kontextu anglofonní poezie. T. S. Eliot ve své útlé knize z roku 1922 zcela mimořádným způsobem navazuje na několikatisíciletou tradici světové literatury; v pozoruhodném souladu se svými kritickými postuláty tvoří dílo, vycházející z „historického vědomí, jež nutí člověka psát tak, jako by celá evropská literatura počínajíc Homérem, včetně celé literatury jeho vlastní země, existovala simultánně a vytvářela simultánní řád“. Onu literární tradici přitom svým modernistickým gestem nekompromisně přebudovává k obrazu svému.

Již vyšlo

Čtyři kvartety,
Křesťan – kritik – básník (eseje)

Sonety ze Zpěvníku

Přeložil Miloslav Uličný, ilustrovala Vendula Císařovská

317 sonetů Francesca Petrarkey je významnou součástí *Zpěvníku* (Il Canzoniere) italského básníka, ovlivněného tradicí provensálských trubadúrů, od nichž převzal kult lásky k vysněné bytosti a záslužné služby dámě. Franceskova paní Laura žijící v Avignonu je vdaná a má děti, básník ji však adoruje a v množství variant zpracovává oboustranný vztah, který vyústí roku 1348 po vypuknutí moru v milenciinu smrt. Takto končí první část *Zpěvníku*: 227 sonetů a menší počet kancon, sestín, ballat a madrigalů). Druhá část *Zpěvníku*, nazvaná *Po smrti paní Laura*, obnáší kromě kancon, madrigalů aj. 90 sonetů. Zde již básník oplakává idol pozemské ženské krásy, ale zároveň šťastnou nebešťanku, s níž se vídá ve snách.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

**Nový překlad Petra Onufera
vychází ke stému výročí
prvního vydání.**

Francesco Petrarca

Francesco Petrarca (1304–1374) byl italský básník a prozaik. Svou milostnou lyrikou v toskáňtině položil spolu s Dantem a Boccacciem základy italsky psané literatury. Z jeho latinských děl vyniká epos *Africa*, *Bucolicum Carmen* (*Pastýřská píseň*) a spisy historické a filozofické. Jeho korespondence s Karlem IV., Arnoštem z Pardubic a Janem ze Středy předjímá humanismus v Čechách. Do češtiny byla jeho díla překládána už na počátku 16. století (Řehoř Hrubý z Jelení, Konáček).

Jiří Stránský

Jiří Stránský (1931–2019), český spisovatel, scenárista, dramatik, překladatel, básník a skaut byl vychován v rodině se silným protikomunistickým a protifašistickým zaměřením. Studoval gymnázium, avšak v roce 1950 byl ze školy těsně před maturitou z politických důvodů vyloučen. V roce 1953 byl odsouzen na osm let za velezradu a propuštěn byl až na amnestii v roce 1960. Byl kopáčem, zedníkem, betonářem, filmařem i překladatelem. V roce 1973 byl opět odsouzen na tři a půl roku do vězení. Po roce 1989 začal znovu publikovat a stal se spisovatelem z povolání. Také pracoval jako vedoucí zahraničního oddělení Českého literárního fondu, řadu let byl prezidentem Českého centra Mezinárodního PEN klubu a předsedou Rady Národní knihovny. Byl také nositelem medaile Za zásluhy, francouzského Řádu rytíře věd a umění, literární Ceny Egona Hostovského a nejvyššího skautského ocenění Řádu Stříbrného vlka.

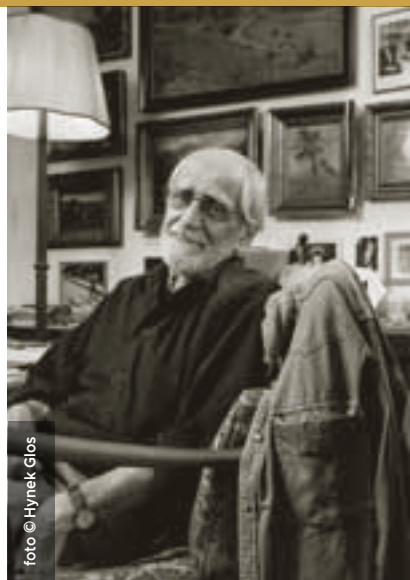

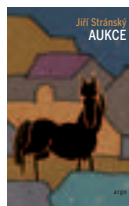
foto © Hynek Glos

Tichá pošta

Záchrana zraněného francouzského partyzána sudetskými dětmi, další dva osudy politických vězňů, příběh ze šumavského pohraničí, kde na tradici pašeráků navázali převaděči uprchlíků před komunistickým režimem. Čtyři povídky zasazené do období od konce druhé světové války až do nedávné minulosti připomínají pohnuté momenty českých dějin, jsou však díky optimistickému pohledu i nadhledu Jiřího Stránského, jenž do svých knih vkládal i vlastní životní zkušenosti, protkány humorem, vírou v přátelství a spravedlnost.

Již vyšlo

Štěstí, Štěstí napodruhé, Za plotem, Zdivočelá země, Aukce

Ibka

Tip

Autobiografický román *Ibka* je rodinnou kronikou a zároveň drsným obrazem venkova i velkoměstské periferie poslední třetiny 20. a počátku 21. století. Hlavní hrdinku, již je samotná Petra Braunová, odmalička rodiče posílají na léto do Pošumaví. Nerozumí si s babičkou, jež ji záhadně ignoruje. Dny se zdají citlivému pražskému dítěti nekonečné a svět kolem prapodivný: vesnice poznamenaná malostí a odmítáním jinakosti. A protože Petra jiná je, stejně jako její máma, dostává se jim od vesničanů přezíravých odsudků. Proč tomu tak je, se hrdinka dozvídá pozvolna. Odhaluje rodinná tajemství, staré křivdy, příčiny napětí v rodině i důvod, proč milovaný táta propadá výbuchům zoufalého vzteku.

K nepochopení všech si autorka v dospělosti v místě, kam jako malá jezdila se sebezapřením, kupuje zdevastovanou budovu bývalé školy a vytvoří z ní originální místo setkávání především místních dětí.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Petra Braunová

Petra Braunová (* 1967 v Praze) je zavedená, žánrově všestranná autorka. Píše knihy pro začínající čtenáře, děti na prvním i druhém stupni ZŠ, dospívající a dospělé. Žánrově její texty sahají od příběhů ze života, psychologických sond do nitra postav a mezilidských vztahů, přes dobrodružné příběhy, sci-fi a fantasy, psychothrillery (např. *Klub radostí dnešního dne*) až po životopisné (např. *Nina: životní příběh herečky Niny Divíškové*) a populárně naučné knihy (např. *Sám v muzeu a výpravy strojem času*). Autorčin román pro dospívající dívky *Česká služka aneb Byla jsem au-pair* byl oceněn Zlatou stuhou. Knihy *Kuba nechce číst*, *Ztraceni v čase*, *Ema a kouzelná kniha* a *Dům doktora Fišera* získaly Cenu za literaturu pro děti a mládež „SUK – čteme všichni“.

Lucie Vaňková

Lucie Vaňková vystudovala žurnalistiku na FSV UK a scenáristiku a dramaturgii na FAMU. Pracovala jako uklízečka, obsluha v čajovně i kreativec v digitální agentuře. Momentálně se živí jako scenáristka nekomerčních filmů i komerčních seriálů, např. *Ulice*, *Hasičárna Telecí* nebo *Dáma a král*. Narodila se a žije v Praze, takže o skutečném světě neví nic. Chová dvě kočky a jednoho menšího koně. Je vdaná a má syna Antonína.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

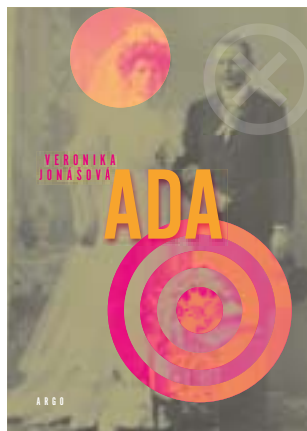
Putování leklé ryby

Ištván Jeseter se narodil jednoho zářijového odpoledne v tramvaji číslo 17 ze špatně vyřešovaného novinového článku – jeho otcem je nepokrytá lež a matkou mizerná novinářská práce. Jediné, co má, je rybí šupina pro štěstí a doklad o tom, že je duševním dědictvím jistého Metoděje H., který ovšem tvrdí, že je to celé nějaký omyl. Ištván se musí rychle zorientovat nejen v hektickém postmoderním světě, ale i v tom, odkud přišel a co je vlastně zač on sám.

Naděje, že není jediný svého druhu, mu svítne, když si v Kunderově *Nesmrtelnosti* přečte, jak se postava Agnes zrodí z jediného gesta postarší dámy u bazénu. Ištvánovi je jasné, že musí Agnes za každou cenu najít. Ale co když ani ona nezná odpovědi na všechny jeho otázky? A proč se Ištván při pohledu do zrcadla nemůže zbavit dojmu, že každé ráno vypadá jako trochu někdo jiný?

Ada

Anastázie je mladá novinářka, momentálně ne zrovna šťastná. Opustil ji partner, v práci se ztrapnila. Potřebuje si udělat pořádek sama v sobě, a tak vyrazí na návštěvu za babičkou do Olomouce. Netuší, že se vydává na cestu do minulosti mnohem vzdálenější, než je její vlastní dětství. A zjišťuje, jak důležité je najít své kořeny, pokud chce pevně stát.

Román je inspirovaný osudem Hedy Müllerové, autorčiny německé praprababičky, jejíž rodina v květnu 1945 prošla děsivou zkušeností s nechvalně proslulým internačním táborem pro Němce v Nových Hodolanech, přezdívaným Hodolanské peklo. Zde bylo po válce za katastrofálních podmínek zavřeno několik tisíc Němců a nejméně 235 jich podle doložených úmrtních listů zemřelo. Příběh, jenž se postupně rozvíjí před užaslyma očima Anastázie, která o něčem takovém doposud neměla ani potuchy, je proložený autentickými dobovými dokumenty, vzpomínkami vysídlených Němců z Olomoucka, zážitky lidí internovaných ve sběrných táborech a vzpomínkami autorčiny babičky. A je neoddělitelnou součástí našich dějin, kterou si musíme připomínat.

Veronika Jonášová

Veronika Jonášová (* 1982) je novinářka. Vystudovala žurnalistiku a mediální studia na Karlově univerzitě v Praze a na Institutu politologických studií v Paříži. Začínala jako reportérka *Lidových novin*, poté přešla do zpravodajství České televize, kde pracovala deset let jako reportérka a moderátorka, následně moderovala zprávy a rozhovory na Seznamu. Nyní je na volné noze, píše pro česká média a natáčí dokumenty pro Českou televizi. Je autorkou dokumentů *S mámou v base* a *Máma z basy*, natočila několik 13. komnat a nyní pracuje na dokumentárním cyklu *Šest smyslů Berlína*. Od roku 2019 žije podruhé v Berlíně. O tomto městě napsala knížky *Příběh Berlín* a *Zed' mezi námi*.

foto © Michaela Džuma

Ondřej Štindl

Ondřej Štindl (* 1966) je spisovatel, scenárista, publicista a DJ. Studoval na Pedagogické fakultě UK, po listopadu 1989 patřil k zakladatelům Radia 1, kde dodnes pravidelně vysílá. Coby filmový a hudební kritik debutoval v Kritické Příloze Revolver Revue; působil v Lidových novinách, české sekci BBC či časopise Týden; nyní je komentátorem serveru Echo24 a Týdeníku Echo. Za své scénáře získal dvakrát cenu Český lev (v roce 2010 za film *Pouta* a v roce 2017 za seriál *Svět pod hlavou*). V roce 2020 byl za svou novinářskou práci vyznamenán Cenou Ferdinanda Peroutky. Je autorem románů *Mondschein* (2012), *K hranici* (2016) a *Až se ti zatočí hlava* (2020) a knihy portrétů *50 podivuhodných postav* (2018).

Tolik popela

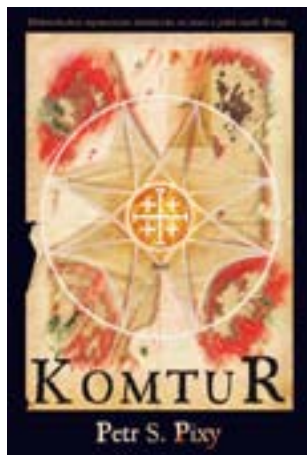
Nový román Ondřeje Štindla nabízí v hojně míře to, co známe už z autorových předchozích tří próz – řečeno s českými literárními recenzenty, „Štindl je výborný vypravěč s nezaměnitelným stylem“ (*Reflex*), vyznačujícím se „nezvyklou bohatostí i obrazností jazyka“ (*Deník N*), jehož příběhy jsou vždy vystavěny „s vnitřní logikou, a přitom s překvapivými zvraty, s kompoziční čistotou a funkcí všech součástí“ (*Respekt*). Hlavní hrdina románu, stárnoucí literát a překladatel Kryštof, se znenadání a vlastně proti své vůli ocitá na životní křižovatce, když se napřed za poněkud trapných okolností seznámí s mladou levicovou intelektuálkou Kristýnou a nedlouho poté i s Kamilem, guruem bizarní sekty prazvláštně spojené s Kryštofovou zesnulou sestrou. Počínající pandemie přitom proměňuje svět, jak jej znal, a zpřítomňuje možnost jeho konce – a vstříc „osobní apokalypse“ jde možná vstříc i Kryštof sám, provázený melancholií, groteskou, dotírajícími vzpomínkami i temnými tušeními. Stává se z něj váhavý aktér příběhu velkého odhalení či krutého kosmického žertu. Anebo love story.

Již vyšlo

Mondschein, *K hranici*, *Až se ti zatočí hlava*

Komtur

Když na sebe narazí dvě podvodnické party, můžou se buď navzájem podfouknout, nebo spojit své síly k velkolepé akci. V kvetoucí Praze roku 1878 se dvěma partičkám povede obojí najednou. Klára je okouzlující mladá dáma vychovaná uličkami starého židovského města, bohémský Šimon vyrostl u cirkusu. Oba skvělí herci, mistři převleků a hlavně talentovaní podfukáři. Po jednom ze svých báječných podvodů se seznámí s Edou a Michalem, kteří jsou v branži už staří pardálové a podvodnická extra třída. Právě hledají společníky na náročnou a neobvyklou zakázku od tajemného klienta z nejvyšších kruhů. Během odvážného plánu na zmocnění se části korunovačních klenotů se před nimi odkrývají další záhady a mysteria vedoucí mnoho staletí zpátky. Dostanou se na stopu největšího zlatého pokladu, který tato země kdy ukrývala, odhalí dvojí životy velkých postav naší historie – a nakonec i něco ještě mnohem většího. A jim samotným při tom půjde o život.

Dobrodružná mysteriózní detektivka ze staré a ještě starší Prahy

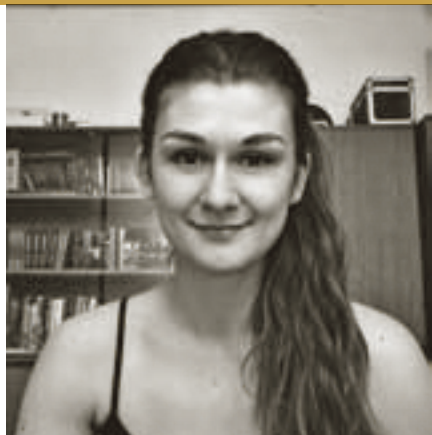
Petr S. Pixy

Petr S. Pixy, občanským jménem Petr Staníček (* 1968), studoval matematiku, ale místo ní se věnuje designu a programování. Pod přezdívkou Pixy psal jeden z prvních blogů u nás, publikoval sloupky na *Lupě* a v *Respektu* a vydal několik odborných knih. Román *Komtur* je jeho beletristickou prvotinou. Miluje český jazyk a klasické básnické formy, sepsal sbírku persifláží říkanky „Skákal pes“ ve stylu známých básníků a pro radost si překládá jazykové hříčky z angličtiny a němčiny. Původem z jižní Moravy – po otci brněnské plotňák a slovácký šohaj po mamce –, ale školní léta strávil v západních Sudetech a mládí uprostřed, v revoluční Praze. Dva dlouhé odskoky do Ostravy, včetně fárání kilometr pod zem, zanechaly na jeho duši nesmazatelné šmouhy. S chutí prchnul za hranice velkoměsta do Kladna a nakonec až za něj, na okraj křivoklátských lesů.

Eva Grestenbergerová

Eva Grestenbergerová (* 1993) vystudovala psychologii a zootechniku. Osm let se věnovala plně sportu. Její první knihou byl dystopický román *Zlo je rodu mužského*. Následovala populárně naučná publikace *Zvířata jsou k sežrání* o psychologii karnismu a veganství. Také se autorsky podílela na publikaci *Nesvoboda* zaměřené na práva zvířat. Kromě knih se zabývá právě zvířaty. Přestože se satirou koketovala odjakživa, *Na divokém venkově* je její první čistě humoristická kniha.

Tip

Na divokém venkově

Doktorandka Malvína Velehorská musí kvůli neblahému duševnímu stavu přerušit studium v Oxfordu a vrátit se domů na severní Moravu. Tam na ni čeká svérázná rodina – otec je politik, matka fanynka Karla Gotta s autistickými sklony, prarodiče chorobně šetrní katolíci a bratranec příležitostný alkoholik. Motivy zahrnující komunální politiku, paletu lidových veselíc od hodů po hokej, výuku řízení auta nebo soužití s dětmi staví Malvínu do centra bizarně komických situací. Jako sociální psycholog vidí ve své rodině perspektivní půdu pro antropologickou studii. Role moravského vesničana už jí ovšem tak dobře nejde. Kniha nepřináší vůbec žádné morální poučení, zato se ale třeba dozvíte, jak pít slivovici naprosto chlapsky, jestli jsou zemědělství inženýři skuteční inženýři, proč politici nosí pod sakem toaletní papír nebo že fretky vlastní samí frigidní lidé.

Šelma

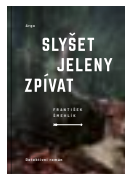

Ministr vnitra slovně napadne mladého novináře, který píše o jeho údajném propojení s podsvětím. Konflikt plný ostrých slov a výhrůžek zachytí kamery, což rozpoutá velkou mediální kauzu. O několik dní později je žurnalista spolu se svou partnerkou zavražděn v chatě nedaleko Šumperka. Podle řady indicií šlo o nájemnou vraždu, způsob zabití novinářovy přítelkyně však zároveň odkazuje na nevyřešenou sérii vražd ze Šumperska před sedmi lety. Vrchní vyšetřovatelka Laura Ara se spolu s kolegy (mezi nimiž je i Václav Cesta, kterého čtenáři znají z detektivního románu *Slyšet jeleny zpívat*) prodírá bahnem politické mafie, kmotrů a lobbistů s vazbami na zahraniční zločinecké gangy. Bylo skutečně vrahovým hlavním cílem umlčet nepohodlného novináře? Podaří se olomoucké vyšetřovatelce zjistit, jakou roli v případě hraje Attila Krasniq, poskok mafiána Filipa Horkého? A může ji Krasniq dovést k sériovému vrahovi známému jako Porodník?

Detektivní román s prvky politického thrilleru tvoří několik navzájem provázaných dějových linek a je prvním dílem volné trilogie.

Již vyšlo

Slyšet jeleny zpívat

František Šmehlík

František Šmehlík (* 1995) pochází z Ostravy. Od dětství se věnuje sportu, především judu, v němž získal tři tituly mistra republiky, startoval na mistrovství Evropy, mistrovství světa i na evropské olympiádě mládeže. Žije se snoubenkou a synkem v Olomouci a pracuje jako trenér sportovního střediska pro žákovské kategorie. Vedle juda je jeho vášní literatura. Vystudoval bohemistiku na Univerzitě Palackého. V roce 2015 vydal soubor hororových povídek *Temné znamení*, v roce 2021 vyšel v nakladatelství Argo jeho první detektivní román *Slyšet jeleny zpívat*. V současnosti pracuje na volné trilogii s olomouckou vyšetřovatelkou Laurou Arou. Jeho detektivní romány se vyznačují smyslem pro propracovanou zápletku, psychologii jednotlivých postav a přesahem k jiným literárním žánrům.

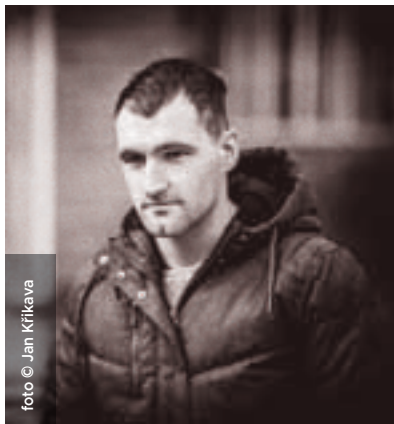

foto © Jan Králkava

Stuart Neville

Stuart Neville, narozený v Armaghu v roce 1972, patří k nejvýraznějším představitelům severoirské prózy současnosti. Pracuje jako literární publicista pro listy *Irish Times* a *Irish Independent*. Jeho román *Twelve* obdržel roku 2010 literární cenu *Los Angeles Times* v kategorii thriller. Zabývá se i psaním povídek. *Dům Pod jasany* je jeho desátým románem.

Dům Pod jasany

Přeložil Martin Urban

Aby se vzpamatovala z nervového kolapsu, následuje Sara Keanová svého muže Damiena z Anglie do jeho rodného Severního Irsku. V pěkném domě na venkově se však cítí osamělá a izolovaná, tak trochu jako vězeň. Pak jedné noci zabouchá na dveře zmatená zkrvavená stařena, a nic není jako dřív. Ukáže se, že tato žena je přímo spojená s děsivou historií domu. Vypráví svůj pohnutý příběh, který po desetiletí nebyla s to nikomu sdělit, a Sara se možná konečně odhodlá uvidět v Damienovi jeho pravou podstatu...

Vražda ve Večernici

Přeložila Lucie Johnová

V rafinovaně napínavém detektivním thrilleru plném zvratů a ozvěn ze světa Agathy Christie se v hlavních rolích znovu setkáváme se Susan Ryelandovou a Atticusem Pündem, hlavními hrdiny románu *Mnoho strak věští vraždu*.

Susan dala sbohem Londýnu i práci redaktorky a vede se svým přítelem útulný hotýlek v Řecku. Hotel jí ale přerůstá přes hlavu, finanční problémy klepou na dveře, personál je nespolehlivý, s přítelem to poněkud skřípe a navíc jí začíná chybět londýnský literární svět.

Setkání s manžely Trehearneovými, majiteli luxusního hotelu v Anglii, a jejich vyprávění o vraždě, která se tam před časem stala během svatebních oslav jejich dcery Cecily, je natolik podivné, že podnítl Susaninu zvědavost. A když vzápětí vyjde najevo, že Cecily zmizela jen pár hodin poté, co si přečetla detektivku *Atticus Pünd se ujímá případu*, kterou Susan kdysi redigovala, nezbyvá než se vydat zpátky do Anglie a zjistit k tomu něco bližšího. Vše totiž nasvědčuje tomu, že by se na stránkách knihy mohly skrývat nejen stopy k několik let staré vraždě, ale i vodítko k nalezení Cecily. Susan by už ale měla vědět, že přílišná zvědavost může být nebezpečná.

Již vyšlo

Dům hedvábí,
Moriarty,
Modrý diamant,
Navždy a den,
Mnoho strak věští vraždu

Anthony Horowitz

Anthony Horowitz patří k nejplodnějším a nejspěšnějším britským spisovatelům. Jeho romány *Dům hedvábí* a *Moriarty* se zařadily mezi desítku největších bestsellerů na žebříčku listu *Sunday Times* a prodávaly se ve více než třiceti pěti zemích. Jeho knížek pro děti o Alexi Riderovi se ve světě prodalo přes devatenáct milionů výtisků. Horowitz oprášil zlatou éru bondovek v příbězích *Modrý diamant* a *Navždy a den*. Jako televizní scenárista stvořil seriály *Vraždy v Midsomeru* a *Foylova válka*. K Horowitzovým dalším televizním dílům patří *Hercule Poirot* a obecně uznávané miniseriály *Kolize* a *Injustice*. V lednu 2014 se stal důstojníkem Řádu Britské říše za služby prokázané literatuře.

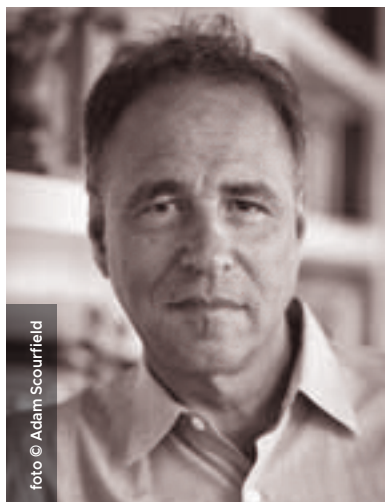

foto © Adam Scourfield

Petr Sagitarius

Petr Sagitarius (* 1966) je český detektivkář s polskými kořeny, který se narodil a vyrůstal v Třinci, nyní již pětáctilet let žije a poslední roky také píše v Jablunkově. V prostředí česko-polsko-slovenského trojmezí se také odehrává děj většiny příběhů jeho detektivní série *Trujkunt*. Pracoval jako učitel, kulturní referent, dělník, výtvarník a novinář a v letech 1998 až 2014 také jako starosta města Jablunkova, v současnosti je v invalidním důchodu. Vše, co posbíral dosavadní cestou životem včetně originálního těšínského nářečí, se odráží v jeho kriminovelách. První trilogie pod souhrnným názvem *Trujkunt* vyšla v roce 2020 a byla nominována na moravskoslezskou kulturní cenu Jantar. Autor, pokud jde o žánr krimi, obdivuje Chandlera, Larssona a Erbeny, miluje povídky i filmy Woodyho Allena, směje se ne-korektním vtipům kreslíře Dagssona, poslouchá kapelu Rammstein a baví se psaním dalších a dalších detektivních příběhů.

Zahrada, Rest Trujkunt 4

Detektivní série *Trujkunt* dějově zasazená do nejvýchodnějšího cípu Česka, kde se běžně hovoří těšínsko-jablunkovským nářečím „po naszymu“, pokračuje novelami *Zahrada* a *Rest*. Na rozdíl od předchozích víceméně adrenalinových příběhů nyní major Roman Saran spíš než se zločinem svádí boj v milostném životě. Přesto ale pochopitelně jde hlavně o zločin. V části *Zahrada* Saranovi v pátrání po krádeži vzácného obrazu výrazně pomáhá jeho kamarád Marek Hota. Okolnosti vraždy lichváře v příběhu nazvaném *Rest* vracejí Sarana k tragické události staré mnoho let a nabízejí mu možnost záhadu objasnit a zároveň i ulevit svému svědomí. Splatí svůj dluh vůči zesnulé kamarádce?

Již vyšlo
Trujkunt 1–3

Tři muži na Titaniku

Ilustrovala Libuše Vendlová

Píše se 10. duben 1912 a z přístavu v Southamptonu vyplouvá na svou první a poslední plavbu Titanic. Na jeho palubě se nachází britský policejní detektiv Sanders, který má téměř nesplnitelný úkol: mezi stovkami cestujících v první třídě se má pokusit identifikovat hledaného zločince. Protože ještě na moři nikdy nebyl a ve společnosti smetánky v první třídě se cítí poněkud nejistý, dá ho kapitán Smith, seznámit se scestovalým badatelem Cedrikem, který se Sandersovi stane vítaným pomocníkem. Tito dva muži začnou pátrat po tom třetím – vrahovi z irských Long Meadows. Příběhu dodává na poutavosti Cedrikovo líčení jeho cest do mormonského Utahu, tradiční Indie a židovské Haliče.

Již vyšlo

Zajatci Pána bouří

Jindřich Vacek

Jindřich Vacek (* 1955) vystudoval na Karlově univerzitě obor rumunština-francouzština. Léta působil jako lektor češtiny na Bukurešťské univerzitě, kde vydal několik učebnic češtiny a lužické srbštiny. Nyní je redaktorem v nakladatelství Argo, kde mj. založil etnologickou řadu Capricorn, a věnuje se překladatelství. Byl průkopníkem překládání izraelské literatury přímo z hebrejštiny, z francouzštiny přeložil mj. díla Clauda Lévi-Strausse a Mircei Eliada. Za překlad díla *Majsebuch aneb Kniha jidiš legend a příběhů* (2006) obdržel Cenu Josefa Jungmanna. Je autorem knihy pamětí *Všechny moje toulky* (Academia 2021), v témž roce vydalo Argo jeho beletristickou prvotinu *Zajatci Pána bouří*.

Christoffer Carlsson

Christoffer Carlsson (* 1986) se narodil a vyrostl na západním pobřeží Švédska. Získal doktorát z kriminologie na Stockholmské univerzitě a v roce 2012 se stal držitelem ceny Mladý kriminolog, udělované Evropskou kriminologickou společností. Je autorem několika kritikou oceňovaných románů a díky knize *Den osynliga mannen från Salem* (Neviditelný muž ze Salemu, 2013) se ve 27 letech stal historicky nejmladším laureátem ceny Nejlepší švédská kriminálka roku Švédské akademie autorů krimi.

foto © Emelle Asplund

Zapal mi slunce

Přeložila Linda Kaprová

Již vyšlo
Znamení zla

Píše se rok 1986, zima se chýlí ke konci a do malé vesničky Marbäck v jižním Švédsku přiletí první konipas. Když však jindy tak radostnou předzvěst jara spatří policista Sven Jörgensson, ztuhne mu krev v žilách. Ví, že neštěstí na sebe nenechá dlouho čekat.

Tentýž večer se svět převrátí vzhůru nohama v celém Švédsku. V centru Stockholmu je cestou z kina zavražděn švédský premiér, země je paralyzovaná šokem, a uprostřed chaosu se musí Sven na vlastní pěst vydat do temnoty Nyarsasenské pahorkatiny po stopách vyšinutého vraha. Udělám to znovu, varoval ho hlas v telefonu. A Sven nepochybuje, že svou výhrůžku myslel vážně.

Kdo zasel hrůzu do kdysi tak bezpečného koutku švédského venkova? A kdo je spisovatel, který se o mnoho let později rozhodne příběh svěřit papíru? A proč nenechá příznaky minulosti raději spát?

Román o zločinu, pravdě, vině a odpovědnosti v časech, kdy se Švédsko během jediné noci proměnilo k nepoznání.

1795

Honicí psi

Přeložila Romana Švachová

1795 je závěrečným dílem historické noir trilogie. Tycho Ceton se plíží městem jako raněné zvíře a sprádá plány, jak znovu nabýt důstojnost, o níž ho připravili. Rozpoutá takový chaos, jaký v podivuhodném i zkaženém městě Stockholmu ještě nezažili. Emil Winge je odhodlán Cetonovo řádění zastavit. Nemá však nikde zastání - mocní, stíhání paranoidními obavami ze spiknutí, mají jiné starosti a Mickela Cardella zaměstnává pátrání po Anně Stině Knappové, která po smrti svých dětí zmizela beze stopy.

Již vyšlo

1793. Vlk a dráb,
1794. Tři růže

Niklas Natt och Dag

Niklas Natt och Dag (* 1979) vstoupil na literární scénu jako uragán se svým historickým detektivním románem 1793. Vlk a dráb a stejnou popularitu si v desítkách zemí získalo i pokračování 1794. Tři růže. Sám Natt och Dag má nepopíratelný vztah k historii, jelikož patří k nejstaršímu švédskému šlechtickému rodu v současnosti. Pokud zrovna nepíše nebo nečte, rád si zahraje na kytaru, mandolínu, housle nebo japonskou bambusovou flétnu šakuhači.

foto © Gabriel Liljevall

Juraj Červenák

Juraj Červenák (* 1974) pochází z obce Vyhne, ale už od dětství žije v nedaleké Banské Štiavnici. První kniha mu vyšla v roce 1993, od té doby publikoval více než dvacet románů v žánru historické fantasy, převážně z dob starých Slovanů (série Černokněžník, Bohatýr, Bivoj) a protitureckých válek (cyklus Dobrodružství kapitána Báthoryho), ale i román z doby bronzové *Sekera z bronzu, rouno ze zlata*. Získal mnoho žánrových ocenění a jeho knihy pravidelně vycházejí v češtině a polštině, publikoval ale i v ruštině či angličtině. Od roku 2005 je spisovatelem na plný úvazek. Kromě beletrie sporadicky píše filmovou publicistiku, rozhlasové hry a filmové nebo komiksové scénáře. V autorově tvorbě je zřetelný postupný odklon od fantastiky k čistě historickým příběhům.

foto © Jan Křikava

Bohatýr I

Ocelové žezlo

Přeložil Robert Pilch

nové,
přepracované
vydání

První díl velkolepé historické fantasy z dob Kyjevského knížectví, kdy na pozadí vojenských výprav knížete Svjatoslava vznikla legenda o udatných bohatýrech.

Odlehlou vesnici na území kmene Muromců přepadnou lovci otroků. Unikne jim jen Ilja, místní mrzák. Díky setkání se třemi tajemnými poutníky však mladík zlomí kletbu a zázračně se vyléčí. Plný nepředstavitelné síly vyrazí na cestu za pomstou a osvobození svých soukmenovců. Stopa ho vede do povodí Volhy – Itylu, kde o moc soupeří bulharský chán a obávaní mágové z Dračí věže. Stejným směrem v tu chvíli postupuje vojsko knížete Svjatoslava. V žilách mladého vládce koluje dobovačská krev vikinských předků. Osudy mladého bojovníka a tíživě dobovačského vojevůdce se zanedlouho protnou. Ilja, zvaný Muromec, se připojí k elitní družině knížecích bohatýrů a zúčastní se největší válečné výpravy, jakou tyto končiny zažily.

Bohatýr II.

Dračí carevna

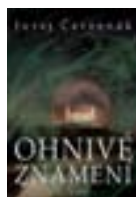
Přeložil Robert Pilch

Kyjevský vojevůdce Svjatoslav zvítězil nad Bulhary a upevňuje svou moc v povodí řeky Volhy. Ilja Muromec a ostatní bohatýři jsou ale jako na jehlách. Jejich úhlavní nepřítel, velekněz Tugarin, uprchl někam na sever. Svjatoslav souhlasí, aby se družina vydala po jeho stopách a jednou provždy s ním skoncovala. Bohatýři putují do divokých končin obývaných kmenem Čermisů, ale tam šťvanice zdaleka nekončí. Tugarin má totiž namířeno dál na sever, na území tajemných Čudů. Pověsti říkají, že někde v tamních lesích je brána do záhrobí, na divotvorný ostrov Bujan. Ten střeží neblaze proslulá čarodějka kněžna, kterou místní nazývají Baba Jaga – matka hadů. Ilja a jeho druhové musí znovu bojovat s dračími kouzly i s temnotou, která nazila zrádné srdce v jejich vlastních řadách.

Již vyšlo

Série Stein a Barbarič: Krev prvorozených, Ohnivé znamení, Mrtvý na Pekelném vrchu, Ďábel v zrcadle, Vlk a dýka, Les přízraků, Anděl v podsvětí

Arthur C. Clarke

Světznámý britský autor vědecko-fantastické literatury se narodil 16. prosince 1917 v městečku Minehead v anglickém Somersetu. Během války pracoval jako radarový instruktor u britské RAF a posléze dokončil studium fyziky a matematiky. Mezi jeho velké záliby patřilo rovněž potápění, kvůli kterému se v roce 1956 přestěhoval na Srí Lanku, kde žil až do své smrti dne 19. března 2008 ve věku devadesáti let. Jeho nejúspěšnějšími romány jsou *Konec dětství*, *Město a hvězdy*, *Setkání s Rámou*, *Rajské fontány* a samozřejmě 2001: *Vesmírná odysea*, na kterou později navázal ve třech pokračováních. Je znám nejen jako spisovatel, ale také jako autor myšlenky satelitního systému komunikace. V roce 1994 byl nominován na Nobelovu cenu za mír a o tři roky později pasován britskou královnou na rytíře.

Setkání s Rámou

Přeložil Zdeněk Volný

Již vyšlo

2010: Druhá vesmírná Odysea

2001: Vesmírná Odysea

Poté, co bylo v roce 2077 v Itálii zničeno meteoritem území o několika stech kilometrech čtverečních, rozhodli se nejvyšší představitelé lidstva vytvořit systém radarů a teleskopů, které by monitorovaly všechna tělesa prolétávající naší soustavou.

V roce 2130 zachytily radary těleso o mimořádných rozměrech. Pohybovalo se po přímce, nikoliv po elipse jako ostatní asteroidy. Dostalo jméno Ráma a na čas se na něj zapomnělo. Teprve když se přiblížilo k Marsu, byla k němu vyslána sonda. Kamerové snímky vyrazily lidstvu dech. Ráma byl válecek o délce padesát kilometrů a průměru dvacet kilometrů. Jeho povrch byl úplně hladký a podle slabého gravitačního pole se dalo tušit, že je také dutý. Lidstvo se chystalo uvítat první návštěvu z hvězd...

Klasická science fiction sira Arthura C. Clarka, za níž získal neuvěřitelnou řadu literárních ocenění, se vrací v původním českém překladu Zdeňka Volného.

Zmenšující se muž

Přeložila Veronika Volhejnová

Den za dnem, centimetr po centimetru se Scott Carey zmenšuje. Jde o nezastavitelný proces v důsledku vystavení jeho těla podivné radiaci. Carey se nejprve pokouší pokračovat v jakémsi normálním životě, žena a děti se mu však nezadržitelně vzdalují. Poté, co ztratí veškerý kontakt s lidmi, jsou mu hmyz a pavouci obřími protivníky. A i to je jen etapa na jeho cestě do neznáma... Dnes už klasická science fiction z padesátých let minulého století je několikrát zfilmovanou, stále působivou připomínkou, že ty nejlepší příběhy odolávají působení času. Richard Matheson zde sleduje základní premisu s neúprosnou, děsivou logikou, jak je mu vlastní. Román navíc doplňuje několik kratších prací, z nichž některé jsou známy díky úspěšným filmovým zpracováním.

Richard Matheson

Richard Matheson je literární legendou. Od padesátých let překvapoval čtenáře i diváky svým spisovatelským a scenáristickým umem, jehož hlavním rysem je mimořádný cit pro napínavé situace za využití zcela běžných prostředků. Romány jako *Já, legenda* či *Zmenšující se muž* se staly nejen díky svým filmovým zpracováním doslova školou pro mnohé autorské i filmové osobnosti. Mezi ty, kdo mohou Mathesonův vliv jen těžko popřít – a také to nedělají –, patří spisovatelé Stephen King či Dean R. Koontz. Ve světě filmu se ovšem proslavil snad ještě mnohem víc. Je považován za jednoho z hlavních tvůrců populárního seriálu *The Twilight Zone* a dle vlastní povídky napsal rovněž scénář k režijnímu debutu Stevena Spielberga *Duel* z roku 1971. Ať už jako spisovatel, nebo scenárista, Matheson po sobě zanechal jasnou stopu v srdcích mnoha tvůrců, čtenářů a diváků.

Evan Winter

Málokterý spisovatel má tak zajímavý původ jako kanadský autor Evan Winter, jenž se narodil v Londýně rodičům jihoaamerického původu a vyrůstal v Zambii poblíž oblasti, kterou obývá národ jeho dávných předků, Xhosů. Odmalá miloval fantasy příběhy a po narození syna si uvědomil, že není mnoho fantasy románů s hrdiny černé pleti, a tak se do jednoho pustil. Jeho debutový román *The Rage of Dragons* (2017, česky *Hněv draků*) vydal nejprve vlastním nákladem, následný úspěch mu však brzy přinesl smlouvu s nakladatelstvím Orbit na celkem čtyři tituly, z nich první byl ve velkém nákladu vydaný debutový román, na který navazuje v románech *The Fires of Vengeance* (2020) a *The Lord of Demons* (dosud nepublikováno).

Plameny pomsty

Přeložil Milan Pohl

Nezapomenutelná, nemilosrdná a napínavá fantasy série úspěšného kanadského spisovatele Evana Wintera pokračuje druhým svazkem, v němž musí svržená královna spojit síly s mladým válečníkem, aby vyrvala svůj trůn uchvatitelům a zachránila svůj lid.

Tau a jeho královna se zoufale snaží oddálit útok domorodých obyvatel Xiddy, a tak vypracují nebezpečný plán. Pokud Tau uspěje, získá královně čas, aby mohla shromáždit své jednotky a zahájit mohutnou ofenzivu proti svému vlastnímu hlavnímu městu, kde mezitím zrádci vydávají její sestru za „pravou“ královnu Omehijců. Jestliže se Tsiofe podaří město dobýt, znovu usednout na trůn a sjednotit svůj lid, pak budou mít Omehijci alespoň jistou šanci hrozící invazi přežít...

Již vyšlo
Hněv draků

Maják na severu

Přeložila Tereza Marková Vlášková

Píše se rok 1900. Anglie padla. Londýn je průmyslovým centrem Francouzské republiky. Joe stojí na nádraží, na sobě má kvalitní plášť s podšívkou ze skotské kostky a nepamatuje si nic. Vůbec nic. Neví, kdo je, ani jak se tam ocitl. Muž bez minulosti. Ale čas od času jako by přece jen něco viděl – místa, lidi... Prý je to jistá forma epilepsie. Až mu jednoho dne přijde pohlednice...

Co má Joe společného s majákem daleko u skotského pobřeží? Proč tam přichází zima během jediného dne? Kdo napsal jména na sloupy trčící z moře? Ale hlavně – jak dopadnou napoleonské války? A dožije se Joe současnosti?

Ve strhujícím románu Natasha Pulleyové ucítíte pach krve, chlad mořské vody i ničivé plameny lásky.

**Je to nějakých čtyři sta stránek, ale člověk má pocit, jako by jich bylo polovic.
Pokud můžete, vyhradte si víkend a ponořte se...**

New York Times

**Poslední pecka Natasha Pulleyové, v níž ohýbá pravidla žánru, v sobě
mistrovsky kombinuje historii, spekulativní fikci, romantiku a další prvky,
čímž vzniká neuvěřitelně čtivý celek... Tohle je paráda.**

Publishers Weekly

Natasha Pulleyová

Natasha Pulleyová (1988) ráda cestuje – ve skutečnosti i ve fantazii, v prostoru i v čase. Daleká místa, jež navštívila v realitě, třeba Japonsko nebo Peru, se objevují i v jejích románech, ale ani když se děj odehrává v Londýně, nebudete se nudit, nejspíš to totiž bude Londýn viktoriánský... Za svůj první román *The Watchmaker of Filigree Street* (Hodinář z Filigree Street, 2015) získala cenu Betty Traskové za nejlepší debut autora do 35 let i výsadní místo na žebříčku britských bestsellerů. Kniha Natasha Pulleyové se vzpírá jed-
noznačnému žánrovému zařazení, ale s jistotou se dá říct, že milovníci historie, záhad a cestování si vždycky přijdou na své. A to platí i pro její čtvrtý román *Maják na severu*.

Ben Aaronovitch

Ben Aaronovitch (* 1964) jako dospělý rychle zjistil, že má talent pouze pro psaní, a vcelku svižně se prosadil jako televizní scenárista. Pracoval pro anglický seriál *Doctor Who* či pro levnou space operu *Jupiter Moon* a posléze se pustil i do knižních dobrodružství proslulého *Pána času*. V devadesátých letech tak publikoval romány z řady *Doctor Who: Remembrance of the Daleks*, *Transit*, *The Also People* a *So Vile a Sin*. Ve druhé polovině devadesátých let se však jeho literární kariéra dostala do slepé uličky, která ho dovedla k zaměstnání v síti knihkupectví Waterstones, což se ovšem ukázalo jako ideální šance začít psát vlastní příběhy. Vznikla tak úspěšná série městských fantasy s policejním konstáblem Peterem Grantem.

foto © Richard Klíčník

Co dělala Abigail v létě

Přeložil Milan Žáček

Je léto roku 2013 a Abigail, sestřenice Petera Granta, neví, co s volným časem. Ti, kdo ji znají, už tuší, že to nevěstí nic dobrého. Zatímco Peter někde na venkově řeší záluďný kriminální případ s jednorožci, Abigail se dopracuje k vlastní záhadě – začne řešit případ teenagerů mizějících v londýnském parku Hampstead Heath. Zvláštní je, že mladí lidé se stačí vrátet domů dřív, než se jejich zmizení začne plně věnovat policie. Po návratu jsou sice víceméně v pořádku, ale tajemstvím zůstává opředené místo, kam se poděli.

Abigail, studentka magie, kterou vnímá jako nedílnou součást reality, se případem začne zabývat ve spolupráci se svým novým kamarádem Simonem a také už s dobře známými mluvícími liškami. V divočině Hampsteadu si vytkne za cíl zjistit, kdo za děsivými nekalostmi stojí a proč se jich dopouští.

Již vyšlo

Řeky Londýna, Měsíc nad Soho, Šepot podzemí,
Prokleté domovy, Záluďné léto, Strom viselců,
Nejodlehlejší stanice, Zvony Londýna, Stín nad Trevírem,
Falešná hodnota, Historky z Rozmaru

Z komiksové řady

již vyšlo

Řeky Londýna
Čarojízda,
Noční kouzelnice

Žena, kterou muži neviděli

Přeložili Viktor Janiš a Richard Podaný

V českém překladu je Alice Sheldonová v současnosti stále relativně neznámá, přičemž hned několik jejích nejvýznamnějších, literárními cenami ověřených prací vychází ve sbírce *Žena, kterou muži neviděli* česky vůbec poprvé. Těchto osmnáct ponurých vizí tvoří vrchol její nepřilíh obsáhlé povídkové tvorby. Dotýká se v nich lidského vnímání a poznání, metafyziky či sexuality a předznamenává svět, v němž je lidstvo odsouzeno k nevyhnutelnému pádu. Jde o knihu, která je nepatrným vyrovnáním dluhu vůči jedné z nejzajímavějších představitelk fantastického žánru a současně i vůči vrcholné světové science fiction.

James Tiptree, Jr.

Alice Sheldonová (1915–1987), spisovatelka publikující pod mužským pseudonymem James Tiptree, Jr., patří nejen k nejvýznamnější, ale také k nejkontroverznějším tvářím fantastické literatury. Za druhé světové války vstoupila do armádního letectva a ve službě pro letecké zpravodajství dosáhla na ženu v té době výjimečně vysoké hodnosti majora. Veškeré své vědomosti a znalosti zúročila během své spisovatelské dráhy, mužský pseudonym si přitom zvolila v rámci utajení před vládou, pro kterou pracovala, a zároveň tím chtěla poukázat na sexismus převládající nejen mezi autory a redaktory vědecko-fantastické literatury dvacátého století.

Za své kratší práce získala řadu literárních ocenění včetně těch ve fantastickém žánru nejvyšších, cen Hugo a Nebula. Jejími jedinými romány jsou *Up the Walls of the World* (1978) a *Brightness Falls from the Air* (1985). V roce 2012 byla po smrti uvedena do Síně slávy žánru science fiction.

Leïla Slimani

Leïla Slimani (* 1981) se narodila a vyrůstala v marockém Rabatu v zámožné rodině, otec pracoval jako bankéř a matka byla jednou z prvních lékařek v Maroku. Vystudovala Institut politologických studií v Paříži, od roku 2008 pracovala v týdeníku *Jeune Afrique*, kde svými články pokrývala oblast severní Afriky. V současnosti se naplno věnuje psaní. Její první román *V lidožroutově zahradě* vzbudil velkou odezvu u literárních kritiků, někteří o něm psali jako o „šokující verzi *Paní Bovaryové* naší doby“. Kniha vyvolala ohlas i mezi marockými čtenářkami, které začaly spisovatelku oslovovat se svými osobními intimními příběhy, jež daly vzniknout knize *Sex a lži* shrnující každodenní marockou realitu přetvářky v oblasti sexuality. Podle této knihy vznikl i úspěšný grafický román. Za svůj druhý román *Něžná píseň* získala prestižní Goncourtovu cenu. Jejím zatím posledním prozaickým počinem jsou dva díly volné trilogie *Země těch druhých*, v níž Slimani zpracovává osudy své vlastní marocko-francouzské rodiny.

foto © Catherine Hélie, Editions Gallimard

foto © Ed Alcock

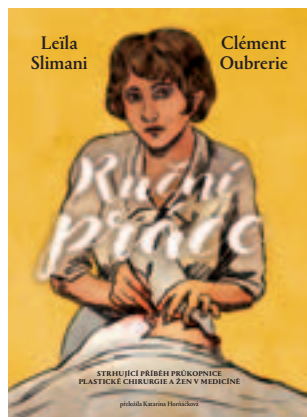
Clément Oubrierie

Clément Oubrierie (* 1966) je zkušený autor dlouhé řady kreslených alb pro děti, komiksů a grafických románů. Vystudoval na pařížské škole grafiky a designu ESAG, poté studoval v USA, kde mu vyšly jeho první dětské knihy. Od roku 2007 se věnuje i filmové animaci. Jeho práce knižní i filmové získávají ocenění na různých oborových festivalech. Zaslouženou pozornost přitáhla například jeho komiksová adaptace slavné *Zazí v metru* Raymonda Queneaua nebo čtyřdílná série *Pablo* (se scénářem Julie Birmantové) mapující život slavného malíře Picassa a osobností, které na něj měly zásadní vliv.

Ruční práce

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Přeložila Katarína Hornáčková

Strhující životopis téměř zapomenuté hrdinky, již byla doktorka Suzanne Noëlová známá jako „madame Noël“, feministka usilující o volební právo žen a průkopnice rekonstrukční chirurgie. Nárok na studium medicíny si musela vyvzdorovat, protože dívkám na počátku 20. století automaticky nepřislušelo právo studovat. Během první světové války operovala spolu s profesorem Hippolytem Morestinem mnoho vojáků zraněných granáty. Oba vyvinuli převratné chirurgické postupy a mnoha pacientům se znetvořeným obličejem tak pomohli získat zpět sebevědomí a důstojnost. Její osobní život byl ovšem velice pohnutý, poznamenaný ztrátami v období epidemie španělské chřipky i během světových válek. Bojovala nejen s mužským šovinismem, ale i se zarputilými feministkami, které ji obviňovaly, že estetická chirurgie příliš vychází vstříc mužskému pohledu na svět. Nikdy se však nevzdala cesty, po které se rozhodla vydat, a mnoha ženám pomohla, když razila tezi, že každá žena má mít nejen právo volební, ale i právo vybrat si svůj osud a se svým tělem si dělat, co chce.

Již vyšlo

Něžná píseň, V lidožroutově zahradě,
Sex a lži, Země těch druhých I.

Václava Janděčková

Václava Janděčková je spisovatelka, členka Českého centra Mezinárodního PEN klubu, badatelka, nositelka ceny v oboru literatury faktu, publicistka a překladatelka. Po studiu mezinárodních vztahů se rozhodla věnovat historickému výzkumu s cílem odhalovat a mapovat nezákonné praktiky komunistického režimu po únoru 1948. Publikuje v odborných časopisech u nás i v zahraničí. Čtenáři ji znají především jako autorku objevné knihy *Kámen. Svědectví hlavního aktéra akce „Falešné hranice“ u Všerub na Domažlicku* (2013). Na ni navázala publikací o třetím odboji *Tři muži proti totalitě* (2014). Její kniha *Kauza Jan Masaryk (Nový pohled)* byla v roce 2016 oceněna Mezinárodní zvláštní cenou Egona Erwina Kische. V roce 2018 se stala spoluzakladatelkou Společnosti pro výzkum zločinů komunismu a vydala obsáhlou monografii *Falešné hranice* (Argo).

Michal Kocián

Michal Kocián (* 1960, Praha) od dětství rád kreslil, zajímalo ho kreslené seriály, obdivoval tvorbu Káji Saudka a francouzské kreslíře komiksů. Vystudoval stavební průmyslovku v Plzni a komiksy kreslil do šuplíků. V roce 1989 začal přispívat do časopisů *Kometa* a *Aréna*. V té době také ilustroval několik knih Jaroslava Foglara. Tři roky vydával časopis *Skaut-Junák* pro skautskou organizaci, do kterého také občas přispíval ilustracemi. Kolem roku 2000 začal spolupracovat s Vlastislavem Tomanem, na jehož syžety nakreslil soubor komiksů *Strážci času* a komiks *Kruan* pro časopis *ABC*. Od roku 2005 se už plně věnoval pouze časopiseckému a knižnímu komiksu s převážně historickou tematikou.

Akce Kámen

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Populárně-naučný komiks přibližuje téma komunistických zločinů typu akce „Kámen“. Původcem těchto stále ještě málo známých a kdysi přísně utajovaných akcí byla Státní bezpečnost, která tyto nezákonnosti páchala v Československu už krátce po únorovém převratu. Badatelka Václava Janděčková se snaží šířit povědomí o těchto nepromlčených zločinech v nejrůznějších formách, tentokrát v komiksu. Akce spočívaly v organizování pastí pro předem vytipované oběti vyprovokované k útěku z Československa. Vše bylo vymyšleno tak, aby Stb mohla vyslyšet vyhlédnuté osoby na falešných německých celnících v domnělých úřadovnách americké vojenské kontrarozvědky.

Psanec

Přeložila Veronika Havlíková ter Harmsel

Tohle je Island. 10. století. Vikinský válečník Hallstein se po sedmi letech vyhnanství vrací domů. Ví dobře, že na něj nikdo nečeká s otevřenou náručí, vždyť zabil svého nejlepšího přítele... Přesto se plaví zpátky, jeho trest skončil. Chce všechno urovnat a po letech harcování začít žít konečně v míru. Erik Kriek (jemuž už v Argu vyšla komiksová adaptace povídek H. P. Lovecrafta s názvem *Z neznámého světa a další příběhy*) je ale skvělý vypravěč a příběh se začne odvíjet zcela jiným směrem. Nečekejte velké dějiny. Psanec vypráví komorní drama odehrávající se na Islandu v hlubokém středověku. A vypráví ho zatraceně dobře.

Již vyšlo

Z neznámého světa a další příběhy

Erik Kriek

Erik Kriek (* 1966) je ilustrátor a autor komiksů. V 90. letech se proslavil pastišem o superhrdinovi Gutsmanovi. Je jedním z nejžádanějších ilustrátorů v Nizozemsku a s jeho dílem se lze setkat prakticky všude: na přebalech hudebních alb a plakátech, na obálkách knih, v novinách, časopisech a dokonce i v knihách pro děti. V roce 2008 obdržel cenu Stripschapprijs za celoživotní dílo. V roce 2016 vyšla *In the Pines*, sbírka pěti povídek založených na morytátech, která byla nadšeně přijata jak v Nizozemsku, tak v zahraničí. Kniha byla ověncena cenou Stripschappenning za nejlepší album a v amsterdamském Stedelijk Museum vyhlášena za jednu z nejlépe vypravených knih roku 2016. Brussels Jazz Orchestra ji také zpracoval do multimediálního hudebního představení. Erik Kriek žije a pracuje v Amsterdamu.

Hon na Macbetha

Komiksová meditace nad tématy Shakespearovy věčné klasiky, ve které světlo jeviště obsadí tři tajemné sestry. Uvězněné ve světě vlastní kletby zoufale hledají cestu na svobodu. Kdo je oběť a kdo tyran? A co nám Macbethův osud může říct o životě ve 21. století? Jaké je tajemství skotských vřesovišť?

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Štěpánka Jislová

Štěpánka Jislová (* 1992) je česká ilustrátorka a komiksová autorka. Vystudovala Fakultu designu a umění Ladislava Sutnara na Západočeské univerzitě v Plzni. S komiksem *Strom* vyhrála v roce 2013 studentskou soutěž CZ. KOMIKS. Své komiksové příběhy publikovala v řadě domácích (AARGH!, *Caves*, *BubbleGun*, *XEROX*) i zahraničních sborníků (*Bobla*, *Dirty Diamonds*, *CBA*). Je spoluzakladatelkou české pobočky Laydeez Do Comics, organizace, která si klade za cíl představovat široké veřejnosti komiksově autorky a jejich tvorbu. Mimo komiks a ilustraci se věnuje návrhům tetování, potiskům oblečení, prodává vlastní obrazy a přednáší.

Lukáš Komárek

Lukáš Komárek (*1995) je absolvent ateliéru ilustrace na Fakultě designu a umění Ladislava Sutnara Západočeské univerzity v Plzni. Získal ocenění Best Comics Work v mezinárodní komiksově soutěži Thomas Orrow Award za komiks *Maiden Fair*, který byl později publikován ve sborníku *AARGH!* Spolupracoval na publikaci *Dobrých 100* k příležitosti 100. výročí založení Československa a ilustracemi doplnil výstavu Maxmilián Lobkowicz – diplomat ve službách Československa. V roce 2021 vytvořil sadu plakátů podporujících čtení pro knihovny a školy Královéhradeckého kraje.

Lukáš Pokorný

Lukáš Pokorný (*1991) se žije jako copywriter na volné noze a působí v centru nezávislé kultury v Ústí nad Labem. Je jedním z organizátorů a zakladatelů festivalu ilustrace a komiksu FIK. Více než 8 let dělal šéfredaktora webových stránek věnovaných komiksu *ComixZone.cz* a momentálně se věnuje vzdělávání v oblasti tvorby komiksu na kanálu YouTube – Komiksová akademie.

Lucas Harari

Lucas Harari se narodil v roce 1990 v Paříži, kde žije dodnes. Vystudoval uměleckou školu se zaměřením na tisk. Než se pustil na profesionální komiksovou dráhu, sám vydával fanziny. *Přitažlivost* je jeho prvním komiksem, který se hned dočkal mezinárodního ohlasu.

Přitažlivost

Přeložila Markéta Krušinová

Pierre je mladý muž na rozcestí. Přeruší studium architektury a rozhodne se odjet do Vals ve švýcarských Alpách, kde se nachází komplex termálních lázní vysoko v horách. Komplex, který navrhl slavný švýcarský architekt Peter Zumthor, byl předmětem Pierrovy diplomové práce. Hora skrývá mnohá tajemství – říká se, že má ústa, která pravidelně pohlcejí lidi. Pierre se skicákem v ruce objevuje záhadné síly hory a jejích pramenů a pokouší se odhalit pravdu, která se za nimi skrývá. Soupeře však najde v muži jménem Valeret, který je podobně posedlý a který si nepřije nic jiného než konkurenta zlikvidovat. *Přitažlivost* je poutavý, noirový grafický román o odhalování mocných tajemství světa přírody.

Peklo je prázdné, dáblové jsou mezi námi

Přeložil Richard Podaný

Jeruzalém, 11. dubna 1961. Začíná proces s Adolfem Eichmannem.

Referovat o něm má francouzská novinářka, kterou doprovází izraelský kolega. K nim se přidává Hannah Arendtová, třetí hlas komentující tuto významnou historickou událost. Z Jeruzaléma do Wannsee, přes Argentinu a Osvětim; komiks, který zavádí čtenáře na sám okraj pekla jménem šoa. Jak potrestat někoho, kdo spáchal nevýslovné zločiny? Je trest smrti přiměřený? Napraví něco? Má vůbec smysl – tváří v tvář šesti milionům mrtvých a masovému vyhlazování? Mladý izraelský stát v roce 1954 odvážně zrušil hrdelní trest za zločiny spadající pod trestní zákoník a při tomto rozhodnutí se opíral o judaismus, což je abolicionistické náboženství už z podstaty. Ale... existuje i u trestu smrti nějaká výjimka?

Dá se vůbec přemýšlet o trestu smrti, když před vámi stojí jeden z nejstrašnějších katů dějin?

Marie Bardiaux-Vaiente

Marie Bardiaux-Vaiente je scenáristka, historička, feministka, horlivá zastánkyně zrušení trestu smrti. Napsala scénář komiksu *Abolice: boj Roberta Badintera*, popisujícího jednu kapitolu zápasu proti nejvyššímu trestu. Komiks o procesu s Eichmannem vychází právě z tohoto jejího bádání.

Malo Kerfriden

Výtvarník Malo Kerfriden je vnukem patrně nejslavnějšího bretonského romanopisce Pierra-Jakeze Héliase, ale místo literatury zvolil komiks. Po studiích v Rennes, začátcích ve fanzinech a odbočkách do hudby i filmu se prosadil komiksy *Quarterback* (na scénář Davida Chauvela), *KGB* (psala Valérie Manginová) a dalšími.

Hugo Pratt

Italský komiksový kreslíř a romanopisec Hugo Pratt, vlastním jménem Ugo Eugenio Prat, se narodil 15. června 1927 v Riminu do vsutku multikulturní rodiny. Roku 1949 odjíždí do Argentiny, kde prožije následujících 13 let. V té době začne publikovat první samostatné komiksy. Adaptuje do komiksových podob řadu románů pro děti a mládež, mimo jiné *Ostrov pokladů*, který jej v dětství zásadně ovlivnil. Skutečný úspěch přichází až s jeho nejosobnějším a nejslavnějším komiksovým hrdinou, jímž je dnes už kultovní Corto Maltese čili Malťan Corto, syn námořníka z Cornwallu a sevillské cikánky, poprvé představený publiku v díle *Balada o slaném moři* (1967, č. 2019), považovaném za první italský grafický román. Cortův cyklus obsahuje 29 příběhů, které vycházely až do roku 1988. Mezi další oblíbené Prattovy komiksové série patří *Pouštní škorpion*, *Pevnost Wheeling* nebo western *Seržant Kirk*, kde je autorem textů argentinský literát Héctor Hermán Oesterheld. Hugo Pratt zemřel 20. srpna 1995 ve švýcarském Lausanne, kde strávil posledních deset let svého života. Svým dílem ovlivnil celou řadu komiksových tvůrců: přítele a žáka Mila Manaru, Franka Millera, Andrea Pazienza, i intelektuálů a umělců z jiných oborů, za všechny uvedme Federica Felliniho, Paola Conteho a Umberta Eca.

Corto Maltese – Benátská báje

Přeložila Alice Flemrová

Bylo nebylo... jednou v Benátkách v dubnu 1921: Corto Maltese ve snaze rozluštit hádanku, kterou mu v dopise zaslal jeho přítel spisovatel Frederick Rolfe, známý pod pseudonymem Baron Corvo, zde pátrá po záhadném talismanu, vzácném smaragdu s magickým nápisem, přičemž se propadne střechou na tajnou schůzi zednářské Velké lóže, zaplete se do šarvátky se skupinkou bojových fašistů, je obviněn z vraždy, potkává slavného básníka Gabriela D'Annunzia, novoplatónskou filozofku Hypatii a rabína Melchisedecha. Sugestivní atmosféra nočních Benátek s jejich imponantními paláci, tajemnými zastrčenými dvorky, všudypřítomnými kočkami, kamennými lvy, a dokonce i Aladinovou lampou dodává Cortovu dobrodružství snový opar báje, ve které však maltský námořník neztrácí svůj pověstný suchý humor ani všudypřítomnou ironii.

Španělská epopej

Přeložila Martina Mašíňová

Španělská epopej sestává ze dvou grafických románů, v nichž Antonio Altarriba ve spolupráci s ilustrátorem Kimem v působivé zkratce zachytil veskrze tragický osud svého otce (*Umění létat*, 2009) a následně i matky (*Zlomené křídlo*, 2016). Tyto dva silné lidské příběhy se navzájem doplňují jako rub a líc jedné mince, jejíž ražbu ovšem z obou stran určovaly tytéž dramatické dějinné zvraty. Genialita tvůrců se projevuje v tom, jak rovinu ryze osobního prožívání dokázali propojit s rovinou velkých, neosobních dějin, které až příliš často maří lidskou touhu a snahu vést svobodný, důstojný život. Až příliš často svými poryvy brání člověku v rozletu, strhávají jej na zem, neúprosně mu lámou křídla.

Antonio Altarriba

(* 1952, Zaragoza), spisovatel, kritik, esejista a především uznávaný komiksový a televizní scenárista, profesor francouzské literatury na Baskické univerzitě, dosáhl fenomenálního úspěchu díky grafickému románu *Umění létat* (2009), který napsal na památku svého otce: ten v devadesátí letech vyskočil z okna a ukončil tak svůj celoživotní boj s větrnými mlýny. O několik let později v románu *Zlomené křídlo* (2016) Altarriba zpracoval také osudy své matky, která se pro změnu potýkala s předsudečnou společností, v níž o všem rozhodovali výhradně muži. Altarriba patří už třicet let k výrazným tvůrcům a obhájčům komiksu. Překlady jeho knih vycházejí v řadě zemí, kde sklízí různé ceny, včetně prestižní Velké ceny francouzské kritiky za titul *Yo, Asesino* (Já, vrah).

foto © De Marcus Fernández

KIM

KIM, vlastním jménem Joaquim Aubert Puigarnau (* 1940, Barcelona), je jedním ze zakladatelů slavného humoristického týdeníku *El Jueves*. Na jeho stránkách již od roku 1977 publikuje satirický komiks *Martinez el Facha* (Fašoun Martinez), který se už dávno zařadil do zlatého fondu španělského komiksu. Během své dlouhé tvůrčí kariéry nasbíral celou řadu cen, mj. národní cenu za ilustrace ke knize *Umění létat* (2010).

Jean-Marc Jancovici

Jean-Marc Jancovici (* 1962) je francouzský inženýr, pedagog a popularizátor vědy. Je jedním z předních odborníků na energetické zdroje a problematiku produkce skleníkových plynů. Stojí v čele neziskové organizace zabývající se přechodem na nízkouhlíkovou ekonomiku a je autorem několika knih na téma energetické transformace.

Christoph Blain

Christophe Blain (* 1970) je francouzský komiksový kreslíř, který se do povědomí široké veřejnosti dostal poprvé díky prvním dílům série *Donžon* (scénář Jonathan Sfar a Lewis Trondheim). Kromě mnoha jiných ocenění získal i dvě hlavní ceny za nejlepší album na festivalu v Angoulême.

Svět bez konce

Přeložila Michala Marková

Jean-Marc Jancovici je významný francouzský odborník na energetiku, který se ve své osvětové práci věnuje především vlivu energetické produkce na klima. V této knize se spojil se známým komiksovým kreslířem Christophem Blainem. Společně tu inteligentním a vtipným způsobem velice srozumitelně vysvětlují, jak fungují různé způsoby produkce energie, jak je lidstvo na energii závislé, jakými zásadními změnami naše planeta v současnosti prochází a jaké jsou jejich důsledky a dopady. Jean-Marc Jancovici se ve své výtečné argumentaci soustředí na otázky ekologické a společenské, ale nezapomíná ani na ekonomické hledisko a nevyhýbá se sporným tématům. Ve spolupráci s Ch. Blainem tak vznikla zaslíbená a zároveň zábavná kniha nabitá informacemi a odpověďmi na mnoho palčivých otázek, které si dnes klademe.

Válka světů a Stroj času

Ilustrovali Vicente Cifuentes a Mathieu Moreau

Klasická fantastika svou vizuální přitažlivostí vysloveně vybízí ke komiksovým adaptacím, které jsou čím dál častější a úspěšnější. Francouzští komiksoví tvůrci se tentokrát pustili do stále oblíbených románů H. G. Wellse. V prvním svazku vám nabízíme adaptace dvou z jeho nejslavnějších románů: *Války světů* a *Stroje času*.

Kreslíři se v tomto wellsovském cyklu střídají. Zachycením *Války světů* byl pověřen španělský malíř Vicente Cifuentes, narozený roku 1979 v Albacete. Kreslí už od mala a po úspěšné kariéře v rodině zemi získal i výtvarné zakázky z Francie. Na *Stroji času* zase vyrazil Mathieu Moreau, narozený v roce 1988 v Limoges, autor úspěšného cyklu Nibiru.

Ilustrační obrázek

Dobbs

Scénář wellsovských komiksů si vzal na starost scenárista píšící pod pseudonymem Dobbs. Vlastním jménem Olivier Dobremel, narozený v roce 1972 v jihofrancouzském Sète. Věnuje se i počítačovým hrám, ale především komiksům a má na kontě přes třicetku úspěšných titulů různých žánrů i témat.

Herbert George Wells

Otec zakladatel science fiction se narodil v roce 1866. Jeho díla patří dodnes k základním kamenům celého žánru a stále se dočkávají nejen citací, ale také filmových zpracování. Francouzské komiksové vydavatelství Glénat vydalo v posledních letech čtyři komiksové adaptace podle Wellsova díla, které Argo vydá ve dvou svazcích.

foto © Beresford

Igort

Igort, vlastním jménem Igor Tuveri (* 1958), je kreslíř komiksů, ilustrátor, esejista a hudebník. Spolupracoval s téměř všemi významnými komiksovými časopisy jako *Linus*, *Alter*, *Frigidaire*, *Metal Hurlant*, *L'echo des Savanes*, *Vanity* nebo *The Face*. Sám řadu magazinů založil, mj. *Dolce Vita*, *Fuego*, *Due a Black*. Kromě celé řady výstav, mj. v rámci benátského Bienále, pracoval také pro renomované italské deníky *Il Manifesto*, *Il Corriere della Sera* nebo *La Repubblica*. Jako první evropský komiksový autor následně pracoval 10 let výlučně pro japonská nakladatelství. V současné době žije v Paříži a působí v italském nakladatelství Coconino Press, které se zaměřuje výhradně na autorský komiks, kromě toho se věnuje i animaci.

Do svých komiksových příběhů přenáší prvky filmového žánru „noir“. Vypravěčský styl, v němž hojně využívá stránky bez textu, díky nimž dokáže navodit patřičnou atmosféru, je silně ovlivněn japonskými manga komiksy, zatímco linie je čistě evropská.

Ukrajinské sešity

Přeložila Helena Lergetporer

Ukrajinské sešity jsou první část diptychu věnovaného bývalým zemím Sovětského svazu. Autor v letech 2008 a 2009 procestoval Ukrajinu, Rusko a Sibiř, aby zachytil příběhy přímých svědků pohnutých osudů těchto zemí. V krátkých kapitolách, vzpomínkách ukrajinských občanů, rekonstruuje významné období dějin 20. století a vytváří tak autentický a často šokující portrét Ukrajiny a jejích obyvatel, který umožňuje hlubší pochopení země se strašlivou stalinistickou minulostí, kde gu-lagy vystřídalovražděním a rozsáhlá korupce. V roce 2014, v reakci na první invazi Ruské federace na Ukrajinu, původní vydání doplnil o aktuální svědectví o životě v této sužované zemi.

„Ohromená Evropa, držená v šachu pomocí ruského plynu a ropy, má v současné době před očima naprostou tragédii a předstírá, že si neuvědomuje celou její šíři, podobně jako ve třicátých letech dvacátého století.“

Ruské sešity

Přeložila Monika Štefková

Ruské sešity jsou po *Ukrajinských sešitech* druhou částí diptychu věnovaného bývalým zemím Sovětského svazu. Igor se vydal na cestu po Ukrajině, Rusku a Sibiři po šokující vraždě ruské novinářky Anny Politkovské. Její příběh je ústředním tématem *Ruských sešitů*, v nichž nezaujatě zachycuje příběhy drobných lidí, zpracovává ruskou minulost i přítomnost, zabývá se válkou v Čečensku a ohlíží se za stalinskými gulagy. Díky mistrovské kombinaci komiksových miniatur, ilustrací a krátkých textových pasáží vytváří autentický portrét bývalého Sovětského svazu.

Vychází v jednom svazku.

Vjačeslav Buhajov

Ilustrovali Oleksij Bondarenko, Maxim Bohdanovskij, Oleksandr Opara

Vůle

Ukrajinský komiks v žánru alternativní historie a steampunku, který rozvíjí události ukrajinské revoluce z let 1917–1921. V komiksu napěchovaném plnokrevnou akcí se bojuje, jak jinak, za pravdu a svobodu. Setkáte se v něm s hejtmanem Pavlem Skoropadským, „otcem“ Anarchistické republiky Nestorem Machnem, prvním ukrajinským prezidentem Michajlem Hruševským a mnohými dalšími. Komiks se na Ukrajině stal opravdovým hitem, ale nadšení očekáváme také u českých čtenářů. V jednom svazku vycházejí první dvě knihy *Vůle*.

David Walliams

David Walliams je britský herec a scenárista, spoluvůrce populární komediální série *Little Britain* (Malá Velká Británie), za kterou se svým kolegou Mattem Lucasem obdržel tři ceny BAFTA a British Comedy Award. V roce 2008 napsal svou první knihu pro děti. Literární kritici jej dnes označují za nového Roalda Dahla. Jeho vyprávěcky brilantní příběhy s překvapivou pointou a černým humorem dávají tomuto označení za pravdu. V současnosti patří k nejoblíbenějším a nejprodávanějším autorům dětské literatury, jeho knihy byly přeloženy do padesáti pěti jazyků a po celém světě se jich prodalo přes čtyřicet pět milionů výtisků.

David Walliams je úkaz: děti jeho knihy milují, z každé se stane okamžitě bestseller.

foto © Charlie Clift

Babička drsňačka znovu v akci

Ilustroval Tony Ross

Přeložila Veronika Volhejnová

Ilustrační obrázek

David Walliams se vrací do světa *Babičky drsňačky* v prvním a zároveň posledním (kdo ví) pokračování! Ben si zvyká na život bez své milované babičky. Byla svérázná: nárůživě pojídala kapustu (což mělo za následek vytrvalé nevoňavé pokvákávání jejího zadku), skvěle hrála scrabble... a hlavně byla slavnou lupičkou známou pod přezdívkou Černá kočka. Benovi po ní zbyla báječná vzpomínka na neobyčejnou výpravu s cílem ukrást korunovační klenoty. A pak se stane cosi nevysvětlitelného. Pod rouškou tmy je uloupen největší světový poklad. A stopy vedou k Černé kočce! Ale to přece není možné... nebo je? Jestlipak Ben tuhle záhadu rozluští? Očekávejte nečekané. Bude to napínavé až do konce, a nadmíru zábavné!

Nejhorší rodiče na světě

Ilustroval Tony Ross

Přeložila Veronika Volhejnová

Jasně, někteří (a přiznejme si, že vlastně skoro všichni) rodiče jsou trapní! Jenže to není nic proti rodičovské sebrance v téhle sbírce deseti příběhů sepsané Davidem Walliamsem. Jsou to prostě nejhorší tátové a mámy na celém širém světě, ba možná v celém vesmíru!

Zacpěte si nos, protože tátovi Petru Puchovi smrdí nohy na sto honů. Klidte se z cesty ďábel-sky rychlé Uršule Uspěchané. A co teprve když váš táta krade dětem hračky? Nebo když je vaše máma posedlá úklidem a ohání se záchodovou štětkou nebo mopem jako divá? Nemluvě o tom, jak příšerně je vymóděná! A úplně nejhorší trapárna je, když vaše máma učí na škole, kam chodíte. Ilustracemi opět doprovodil skvělý Tony Ross.

Ilustrační obrázek

Již vyšlo

Babička drsňačka, Malý miliardář, Krysburger, Ďábelská zubařka, Příšerná teta, Dědečkův velký útěk, Nejhorší děti na světě, Pan Smraďoch, Kluk v sukních, Půlnoční gang, V naší škole je had, Poněkud otravný slon, Nejhorší děti na světě 2, Táta za všechny prachy, Nejhorší děti na světě 3, Ledová obluda, Nejhorší učitelé na světě, Něfo, Bestie z Buckinghamského paláce, Sliz, Operace Banány

Jeff VanderMeer

Americký spisovatel a editor Jeff VanderMeer (* 1968) proslul temnými výjevy z krutého a nelítostného města Ambry, kam vedle kratších příběhů shrnutých ve sbírce *Město svatých a šílených* zavítal rovněž v románech *Shriek* a *Finch*. Podobně nekonvenční zůstal i při tvorbě metropole z románu *Veniss Underground*. Vedle dlouhé řady povídek se často ve spolupráci se svou manželkou, známou editorkou Ann VanderMeerovou, věnuje sestavování rozmanitých antologií. Svého dosud největšího úspěchu však dosáhl románovou trilogií pro dospělé z tajuplné Oblasti X, tvořenou romány *Autorita*, *Adaptace* a *Anihilace*. Komerčně úspěšná série se dočkala ceny Nebula a zajímavého filmového zpracování.

foto © Ditte Valente

Prapodivné potíže

II. Stín Sviště

Přeložila Dominika Křestánová

V druhé knize *Prapodivných potíží* Jonathan Lamshead spolu s přáteli pokračuje v nebezpečném putování Aurorou, alternativním univerzem plným bizarní bytostí a podivných kouzel, kam jej dovedly tajné dveře v podzemí rodinného sídla. Pomalu v sobě objevuje dosud netušené schopnosti a začíná chápat, jak náročný úkol před něj osud postavil. A zatím se vojska Aleistera Crowleyho, který pomocí černé magie už dávno ovládl Paříž a útočí i na pevninský most do Anglie, neúprosně blíží ku Praze... Čtenáři se opět mohou těšit na báječný ohňostroj nápadů, humoru a napínavých scén, jimiž VanderMeerova první řada knih pro mládež doslova překypuje. A jakou roli v tom všem hraje svišť, jehož stín dopadá až příliš daleko?

Pro dospělé již vyšlo

Borne, Finch, Autorita, Adaptace, Anihilace

Pro děti již vyšlo

Prapodivné potíže I: Kuňkadlení

Zlobryně a sirotci

Přeložila Barbora Punge Puchalská

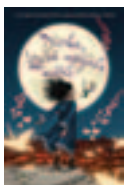

V Kámentálu, kdysi prosperujícím a klidným městečku plném stromů, vypukne požár, při němž shoří knihovna, centrum moudrosti a pospolitosti. Od té doby to jde z kopce – lidé se vzájemně odcizují, vesnice chudne a chátrá, stromy chřadnou. Zdá se, že jedinou spásou je věčně usměvavý starosta. Vždyť slibuje, že všem pomůže. Lidé netuší, že opak je pravdou, že v kůži starosty se skrývá nenasytý drak. Jen vzdělané a chytřé děti z místního sirotčince a laskavá zlobryně žijící na okraji vesnice tuší, jakou hrozbu starosta pro všechny obyvatele představuje.

Jednoho dne se ze sirotčince ztratí dítě a starostovy pletichy způsobí, že oči všech se uprou na zlobryni. Ale sirotci vědí, že ona není na vině, vždyť už dlouho celé vsi bez nároku na uznání tajně pomáhá. Dokážou sirotci nad zlobou a nenávisť zvitězit? Podaří se jim odhalit pravého viníka? Proč jim nikdo nechce naslouchat?

Již vyšlo

Dívka, která upíjela měsíc, Čarodějčin syn

**Báječné vyprávění o dracích,
zlobrech a sirotcích čtenáře pohltí tak,
že ho nebudou chtít odložit.**

Youth Services Book Review

Kelly Barnhillová

Kelly Barnhillová je autorkou šesti knih pro děti a mládež, napsaných v žánru fantasy. Předposlední z nich, *Dívka, která upíjela měsíc*, přinesla Barnhillové doslova famózní úspěch. Byla oceněna význačnou Cenou Johna Newberyho za rok 2017, čímž ale výčet cen a chvály nekončí. Dočkala se překladů do 32 jazyků. Argo ji v češtině vydalo v roce 2018. Také další autorčina kniha *Čarodějčin syn* (2019) má na svém kontě několik ocenění. Spisovatelka žije v Minnesotě s manželem a třemi dětmi.

Lois Lowryová

Lois Lowryová se narodila v Honolulu na Havaji, vyrůstala v New Yorku, Pensylvánii a Japonsku. V současnosti žije a píše v Cambridgi ve státě Massachusetts a v Maine. Je autorkou více než třiceti knih pro mládež. V řadě z nich se zabývá vážnými tématy, jako je holokaust, nevyléčitelné nemoci, rasismus, život v totalitní společnosti apod. Za svou tvorbu obdržela nespočet ocenění, je dvojnásobnou držitelkou významné literární Ceny Johna Newberyho, a to za romány *Spočítej hvězdy* (česky Argo, 2015) a *Dárce* (česky Argo, 2013). V češtině si čtenáři mohli přečíst také druhý a třetí svazek tetralogie běžně označované podle prvního dílu *Dárce*, a to *Hledání modré* (Argo, 2016) a *Posla v temném lese* (Argo, 2020).

foto © Larry D. Moore

Syn je citlivým zakončením nezapomenutelného příběhu a po samotném *Dárci* bezesporu nejlepší kniha z celé série.

School Library Journal

Syn

Přeložila Dominika Křestánová

Ocitáme se ve společnosti, v níž je ve dvanácti letech každému přiděleno budoucí povolání. Claire je zařazena coby rodička a ve čtrnácti letech porodí „produkt“, syna. Podle místní zvyklosti dítě vyrůstá v pěstoanském středisku, ale Claire na něj nemůže zapomenout a najde si způsob, jak syna vídat. Pak ale dítě kdosi unese a Claire v zoufalství skočí na loď, která ji k němu, jak doufá, doveze. Loď však ztroskotá...

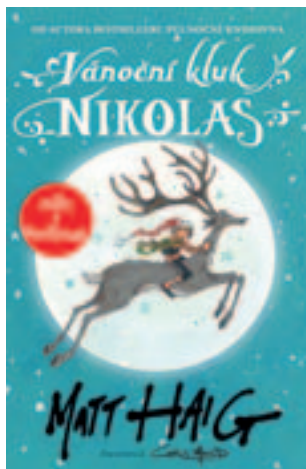
Moře vyvrhne Claire na břeh a ona si nic nepamatuje. Obyvatelé blízké vesnice ji přijmou mezi sebe a dívka poprvé v životě zažívá vřelou lidskou sounáležitost. Když se jí po čase vrátí paměť, rozhodne se jít svoje dítě hledat. Nic ji už nedokáže zastavit, i když jedinou cestou za vesnice (kromě moře) je nebezpečný výstup po skalním útesu...

Již vyšlo

Dárce, *Spočítej hvězdy*, *Hledání modré*, *Posel v temném lese*

Vánoční kluk Nikolas

Přeložila Michala Marková

Příběh vypráví o kouzelném bělovlasém vousatém muži, který na Vánoce nosí dětem dárky. Koho by napadlo, že i on kdysi dávno býval malý chlapec? Jmenoval se Nikolas, narodil se o Vánocích a vyrůstal v chudé rodině kdesi ve Finsku. O maminku brzy přišel a tatínek se jednoho dne vypravil s dalšími muži daleko na sever, aby králi přinesl důkaz, že elfové existují. Když se dlouho nevracel, Nikolas se ho vydal hledat. A to je vlastně teprve začátek velkého dobrodružství, v němž důležitou roli sehrají elfové, sob, troll i skřítki a na jehož konci je svět díky Nikolasovi mnohem šťastnější a kouzelnější.

Již vyšlo

Poslední rodina v Anglii, Klub mrtvých otců

Mimořádně úspěšná kniha byla přeložena do téměř 30 jazyků a dočkala se i filmové adaptace.

Matt Haig

Britský spisovatel Matt Haig (* 1975) je původním povoláním novinář. Spolupracoval s listy *The Guardian*, *The Sunday Times* či *The Independent*. Je autorem řady knih, prozaických i populárně naučných, určených dospělým i dětem a mládeži. V češtině vyšel mj. jeho román *Poslední rodina v Anglii*, který originálním způsobem parafrázuje první díl Shakespearovy hry Jindřich IV., dále komická parodie Shakespearovy tragédie o Hamletovi nazvaná *Klub mrtvých otců*, příběh *Radleyovi – Upíří odvedle* či populárně naučný bestseller *Důvody, proč zůstat naživu*, v němž Haig zpracoval svůj letitý boj s depresí. Nejnověji vyšla *Půlnoční knihovna*.

A. R. Capetta

A. R. Capetta je uznávaný/á americký/á spisovatel/ka věnující se tvorbě pro dospívající mládež. Žánrově se jeho/její knihy řadí k fantasy literatuře, místo v nich mají záhady, kouzla a všelijaké podivnosti, tématem je také genderová identita. Úspěch mu/jí přinesla dvoudílnná minisérie *The Brilliant Death a The Storm of Life*. S Cory McCarthy napsali/ly oceňovanou sérii *Once & Future*.

Oficiální román k seriálu *Stranger Things*

Stranger Things

Rebelka Robin

Přeložila Michala Marková

Střední škola je peklo, které pohltí všechno, co máte rádi. Tohle moc dobře ví Robin Buckleyová, oblíbená postava třetí řady hororového sci-fi seriálu televize Netflix a nyní také hrdinka románu *Rebelka Robin*.

Je začátek školního roku a Robin a její partička se rozhodli, že se pokusí zapadnout mezi spolužáky. Plán je jasný: kluci si najdou holku, holky si najdou kluka a povedou nudné řeči o škole a budoucí kariéře. Budou se zkrátka tvářit, že jsou „normální“. Robin předstírat umí, dělá to celé roky v naději, že si holky, které hraje na lesní roh, umí několik jazyků a trousí jedovaté poznámky, nikdo nevšimne. Jenže je tu jedna okolnost, která do hrdičiny pečlivě budované image nezapadá, něco, co Robin zjistila teprve nedávno: líbí se jí holky. Jediný způsob, jak zůstat sama sebou, je dát provinčnímu Hawkinsu vale a prchnout na léto do Evropy. Ale jak, když nemá peníze, rodiče jsou proti a na obzoru nikdo, s kým by se do tohoto dobrodružství mohla pustit?

O zvířátkách a divných věcech

Vtipné moderní pohádky se svéráznou atmosférou, plné humoru, nonsensu a fantazie.

To vám byla jednou taková tenká knížka a ta byla plná roztočivých zvířátek a věcí. Mohlo by se zdát, že ta knížka nemá ani hlavu, ani patu. Na jedné z posledních stránek se v ní kupříkladu zabydlela nepořádná kometa. Jinde zase mezi řádky odpočívá v garáži maličké bleděmodré cililink autíčko, které bude za chvíli potřebovat pomoc. O pár listů vpředu zrovna vstává stonožka, zívla si, protáhla se a povídá: „Úúú-f! A dnes půjdu na fotbal.“ A uprostřed toho všeho se chystá nastoupit do rakety kvíčala. Že nevíte, co nebo kdo to je? Nu, má zobák dlouhý jako pinzetu a letí na žízalí hvězdu. Že to ani trochu nedává smysl? Že se tu dějí divné věci? No bodejť by ne, vždyť tohle je kouzelná knížka!

Alois Mikulka

Alois Mikulka (* 1933, Brno) je český malíř, sochař, grafik, ilustrátor, scénograf, autor divadelních her pro děti, pohádek, básní a próz pro děti i dospělé. Vystupoval grafické oddělení Vyšší školy uměleckého průmyslu v Brně a monumentální malbu na Vysoké škole výtvarných umění v Bratislavě. Ilustroval bezpočet knih jiných autorů i knihy vlastní. Pro jeho autorskou literární tvorbu jsou typické prvky nonsensu, absurdity, groteska a hravá paradoxnost. Inspiraci hledá ve westernu, gangsterských a detektivních příbězích, sci-fi, komiksu i trampské tvorbě (*Pacička a zajáci, Supermani, medvědi a trampové, O'Rourkeho cesta, O jelenovi s kulometem, Cesta do podsvětí*). Od 90. let se v jeho pohádkách objevují perzifláže známých klasických pohádkových syžetů (*Karkulka v maskách, Zlatí slavici a jiné pohádky*).

Veronika Valentová

Veronika Valentová (* 1974, Praha) vystudovala francouzštinu na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy a dnes působí v Bruselu jako překladatelka v Evropském hospodářském a sociálním výboru. Mimoto píše knihy. Doposud vydala tři – román *Zmatení jazyků aneb Bruselský cestopis*, román *Nicka dobývá Ameriku* a příběh pro děti *Sofinka Neplechová a Karlík Nezbedník*. Ve francouzštině píše také texty písní pro belgického šansoniéra Yvese Fournneaua.

foto © Jonathan Eden-Drummond

Bavila vás *Prašina*? Tohle se vám bude líbit taky.

Meteorit z Mušlovky

Ilustrovala Nikola Logosová

ilustrační obrázek

Tušíte, kde se v Praze nachází lom Mušlovka? Právě tam totiž pátrají Tom, Matouš a Bětko po zkamenělinách. Kdyby tak našli dinosauří kost! To by byl objev! Místo toho ale naleznou něco jiného. Zvláštní černý kámen ve tvaru vejce, který přiletěl ze vzdáleného kouta vesmíru. Od té chvíle se kamarádi nestačí divit: každý, kdo ho nosí u sebe, má náhle neuvěřitelné štěstí. Už žádné čekání na autobus nebo tramvaj, všechno jede jako na zavolanou. Žádné špatné známky, s kamenem děti při zkoušení ve škole vypočítají i ty nejsložitější příklady. Jenže všechno je za něco. Ten, kdo má kámen u sebe, ztrácí fyzickou sílu, a navíc podezírá všechny kolem, že mu zázračný meteorit chtějí ukrást. Když se do party připojí Dan, počítačový nerd, od svých kontaktů na internetu zjistí, že o kámen má zájem ještě někdo... někdo velmi vlivný... Vypravte se na napínavou, nebezpečnou cestu za tajemstvím meteoritu z Mušlovky a za smyslem přátelství, které je křehké i silné zároveň. Pátrejte s odvážnou čtveřicí v Národním muzeu i na Petříně.

Záludnosti těla

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Ilustrovala Kristýna Plíhalová

Víte, co má každý člověk na světě? Tělo. Během dětství a dospívání se učíme poznávat, jak tělo funguje, jak se o něj starat a jak ho správně používat. Co když si ale tělo takzvané postaví hlavu a začne se chovat záludně? Projevuje se zcela nezávisle na vůli svého „majitele“. Přesně takových věcí si začne všimát holčička Pěva, které se v takové chvíli obvykle zjeví protivná a přechytralá víla Mžitka. Její vyprávění je částečně pohádkové, zároveň ale obsahuje plno užitečných rad.

Barbora Klárová

Odmalička ji bavilo vymýšlet si, a jakmile se naučila psát, začala své fantazie svěřovat papíru. V roce 2003 vyhrála literární soutěž v anglickém jazyce (pořadatel SPUSA – Spolek přátel USA) s povídkou na téma „When No One Was Looking“. Později psala reportáže, recenze a rozhovory do časopisu *Kulturní Pecka* (dnes *Artikl*) a ještě později scénáře televizních pořadů pro ČT:D (Černobílo, Studio Kamarád, Planeta Yó, Tamtam, Dobrodružství s orchestrem, Nonono, Mlsné medvědí příběhy aj.). Je spoluautorkou úspěšné knihy *Překlep a Škrálop* (Magnesia Litera, Zlatá stuha), v roce 2020 vysílal Český rozhlas v rámci legendárního cyklu Hajaja její pohádky *Neobyčejné příběhy pana inženýra*, které o rok později vyšly v knižní podobě. Profesionálně se věnuje také hudbě a moderování.

foto © Richard Klíčník

nakladatelství argo

Populárně- -naučná a odborná literatura

84–93

Jordan B. Peterson

Jordan B. Peterson (*1962) je kanadský klinický psycholog a profesor psychologie na univerzitě v Torontu. Mezi jeho hlavní zájmy patří psychologie osobnosti, role náboženství a ideologie a posilování osobnosti. Získal značnou proslulost svým vystupováním proti některým projevům politické korektnosti v kanadském akademickém prostředí, je odpůrcem řady trendů, které panují v moderním západním světě – politickou korektností počínaje přes feminismus až po varování před klimatickou změnou. I díky této pozornosti se jeho kniha *12 pravidel pro život* stala bestsellerem v celém anglicky mluvícím světě a je překládána do dalších a dalších jazyků.

Mapy smyslu

Přeložil Jindřich Veselý

Lidé různých kultur i dob si vyprávějí mýty a příběhy. Čím to je, že tato vyprávění mají tak podobnou strukturu? Co to vypovídá o lidské mysli, morálce i o světě vůbec? Jordan Peterson ve své první knize (1999) zkoumá spojitost mezi tím, co nám moderní neuropsychologie říká o mozku, a tím, co je obsaženo v rituálech, mýtech a náboženských příbězích. *Mapy smyslu* jsou prací, která spojuje neuropsychologii, kognitivní vědu a freudovský i jungovský přístup k mytologii a vyprávění, a buduje mnohvrstevnatou teorii, která moudrost a smysl obsažené v mýtech zprostředkuje kritické mysli moderního člověka.

Již vyšlo

12 pravidel pro život,
Řád není všechno

Veterinářka v džungli

Přeložila Nela Knapová

Víte, co dělat, když se na vás řítí rozzuřená samice nosorožce? A víte, jak moc si je na rentgenu podobná lidská ruka s oranžutani? A jak se léčí zuby tygrů? Chloe Buitingová o tom může vyprávět, protože to všechno zažila na vlastní kůži.

Péče a starost o volně žijící zvířata se jí stala osudem. Zachraňovala nosorožce, jejichž populaci na jihu Afriky nemilosrdně decimovali pytláci. V Zimbabwe chytala z helikoptéry žirafy, jež bylo nutné přesunout na bezpečnější místo, v Asii vyráběla protézy pro slony, ve Střední Americe na 3D tiskárně zobáky pro tukany a na Borneu se starala o ohrožené orangutany. Léčení zvířat přímo v divočině si mnohdy žádá kreativní řešení, protože nikdy nevíte, jaké výzvy přinese další den. Vydejte se spolu s Chloe na fascinující cestu záchrany divokých zvířat, kterých po celé planetě stále drasticky ubývá a s nimiž nás toho pojí víc, než si myslíme.

Dobrodružství mladé ženy, jež léčí divoká zvířata ve všech koutech světa

Chloe Buitingová

Chloe Buitingová je mladá veterinářka a vášnivá ochránkyně (nejen) divoké přírody a všeho živého na naší planetě. Podobně jako její velký vzor David Attenborough dělá, co může (někdy i psí kusy), pro záchranu volně žijících zvířat a jejich přirozeného prostředí. Jako dobrovolnice i profesionální zvěrolékařka zavítala do nejruznějších koutů světa a o tom, co její práce obnáší, pravidelně informuje na instagramovém účtu @jungle_doctor. Energie a nadšení, které vkládá do své práce, čiší i z její knihy, která sama působí jako lék na duši zvířete zvaného člověk.

Ernst Gombrich

Ernst Hans Gombrich (1909–2001), jeden z nejvlivnějších kunst-historiků 20. století, se narodil ve Vídni, v roce 1936 emigroval do Británie, kde působil na řadě univerzit. Otázkám dějin výtvarného umění věnoval řadu knih, zejména *Příběh umění*, dost možná nejprodávanější přehled vývoje umění od nejstarších dob do 20. století, ale také opakovaně vydávané soubory *Umění a iluze*, *Smysl pro řád* nebo studie *O renesanci*.

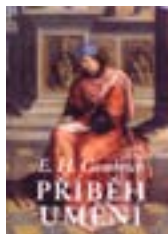
Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

O renesanci 2

Druhý svazek Gombrichových studií o renesanční době a umění spojuje antologie Apellův odkaz a Staří mistři v novém světle. Apelles byl nejslavnější malíř starověkého Řecka, který prý ve svých dílech spojoval dokonalou krásu s nedostižnou dovedností. Tento dvojí ideál je východiskem poučených a inspirativních studií v tomto souboru, věnovaných otázkám tradice, hodnot a standardů, i konkrétněji pracovním metodám Leonarda da Vinci či malířským technikám zachycování lesku a světla. Soubor *Staří mistři v novém světle* se pak zaměřuje na jednotlivé tvůrce, nově zkoumá dobové texty a dokumenty a objevně interpretuje díla mistrů, jako byl Giotto, Leonardo da Vinci, Raffael, Giulio Romano či Michelangelo.

Již vyšlo

Stručné dějiny světa, Umění a iluze, Příběh umění, Smysl pro řád, O renesanci 1

Pod bílou oblohou

Přeložila Sylva Ficová

„Tato kniha je o lidech, kteří se snaží vyřešit problémy způsobené lidmi, kteří se snaží řešit problémy,“ komentuje soubor svých reportáží autorka. Zatímco v předchozí knize *Šesté vymírání*, za kterou získala Pulitzerovu cenu, názorně dokládá, jak je působením člověka svět přírody proměňován v samotné své podstatě, v novince *Pod bílou oblohou* se rozhodla zachytit posun v myšlení některých klimatologů: tytéž intervence, které naši planetu ohrožují, jsou těmito vědci stále častěji považovány za jedinou naději na její záchranu. Kniha, která umí být současně inspirativní i děsivá, nepostrádá nádech temného humoru, především však představuje originální pohled na éru antropocénu.

Elizabeth Kolbertová

Elizabeth Kolbertová je americká novinářka, spisovatelka, hostující členka Williams College. Za své reportáže pro *The New Yorker* získala hned dvakrát National Magazine Awards, je rovněž držitelkou Pulitzerovy ceny za knihu *Šesté vymírání*. Ve svých knihách se věnuje především možnostem, jak v éře antropocénu zvládat krize způsobené lidským přetvářením planety.

Mikoláš Tuček

Mikoláš Tuček je herní, technologický a fotbalový novinář, moderátor a publicista. Bývalý šéfredaktor časopisů SCORE či FRAG, moderátor televizních pořadů Game Page, Re-Play nebo Aplikace. Spoluautor internetového občasníku B-Late Night Show. Náruživý čtenář knih i komiksů. A degustátor pív! Za projekt Linka451, který pomáhal knižním nakladatelům v době covidu, byl s kolegy nominován na Křišťálovou lupu. Ve volném čase si hýčká internetový projekt Football Fanatic's a věnuje se svým třem dcerám.

42: Tukanovy odpovědi na otázku Života, Vesmíru a vůbec!

Ve dvaadvaceti rekapitulovat kariéru je samozřejmě velmi brzy, nutno dodat, že Mikoláš knihu dopsal až téměř jako 44letý. Z čehož je jasné, že když si něco umane, většinou to splní. Jenom není jasné kdy.

Odkaz na Douglase Adamse je nepřehlédnutelný, stejně jako odkazy na další populární literaturu, filmy a hry, ale kniha je především těkavou změtí tu méně, jindy ještě méně zábavných historiek, které autor sepsal pro sichr dřív, „dokud si to ještě pamatuje“.

A když si měl vybrat, jestli je jeho kniha poučná, zábavná či vtipná, tak tiše doufá, že aspoň jedno z toho!

Jak Island změnil svět

Chcete vědět, kdo byl skutečným objevitelem Islandu? Jak to bylo s vůbec prvním parlamentem na světě? Jak výbuch islandské sopky ovlivnil Velkou francouzskou revoluci? Co má společného Island a Apollo 11? Jak Island ovlivnil průběh druhé světové války, ukončil tu studenou a stál u vzniku státu Izrael? Publicista a reportér Egill Bjarnason nastínil ve své knize tyto a mnohé jiné souvislosti mezi Islandem a zbytkem světa a velmi čtivou formou přiblížil úžasnou historii, kulturu a způsob života obyvatel tohoto udivujícího ostrova.

Tak trochu jiný pohled na Island, Islandány, islandskou historii a význam této ostrovní země ve světovém kontextu.

Egill Bjarnason

Egill Bjarnason je islandským reportérem pro agenturu Associated Press. Přípravuje reportáže pro *The New York Times*, *Al Jazeera English* nebo *Lonely Planet*. Publikuje články a fotografie i z jiných zemí, např. ze západní Afriky nebo z Afghánistánu. Získal stipendium Fulbrightovy nadace a vystudoval Kalifornskou univerzitu. Sám učí na Islandské univerzitě.

Zdeněk Lukeš

Architekt a historik architektury Zdeněk Lukeš (* 1954) přednáší na New York University Prague. Je autorem či spoluautorem více než třiceti knižních publikací zejména o architektuře 20. století, např. *Pražský hrad za TGM* (1996), *Splátka dluhu. Práce německy hovořících architektů v Praze 1900–1939* (2002), *Český architektonický kubismus* (2008), *Architekt Josef Gočár* (2010), *Praha moderní I–IV* (2012–2015).

Pavel Hroch

Fotograf a překladatel Pavel Hroch (* 1967) vystudoval překladatelství-tlumočnictví v oboru ruština a španělština na FF UK. Fotografoval v Mexiku, Rusku, českou menšinu v rumunském Banátu, v Kazachstánu, Afghánistánu, Španělsku a na Slovensku. Samostatně vystavoval mimo jiné ve washingtonské Sněmovně reprezentantů či v Národní galerii Bukurešť.

Pavel Hroch (vlevo), Zdeněk Lukeš (vpravo)

Skrytá krása detailu II.

Pražské stavby Richarda Klenky, Jiřího Justicha a Josefa Kovařoviče

Druhý svazek edice Skrytá krása detailu představí pražské stavby trojice dnes stále ještě nedoceňovaných architektů secesní éry – Richarda Klenky, Jiřího Justicha a Josefa Kovařoviče. První z nich strávil po studiích na pražské technice několik let v Paříži, kde se osobně podílel na projektech pro Světovou výstavu 1900. Pak působil v Praze a byl též pedagogem Umprum. Navrhl několik nepřehlédnutelných domů s bizarní výzdobou v oblasti pražské asanace i jinde. Byl představitelem svérázné formy secese a moderny. Justich byl žákem Friedricha Ohmanna na pražské Umprum, působil též ve Vídni. V Praze se podílel na projektech domů v asanaci (zejm. v Pafížské ulici) i jinde (hotel Palace, dům U Pelikána, přestavba Šitkovských mlýnů). I jeho tvorba se vyznačuje originalitou. Konečně Kovařovič projektoval vedle staveb ve stylu rostlinné secese také zajímavé domy s geometrickou a někdy i kubistickou dekorací v řadě pražských čtvrtí. Byl též autorem lekáren v Braníku.

Již vyšlo

Skrytá krása detailu I.

Vydání knihy podpořilo
hlavní město Praha

nakladatelství argo

Historická literatura

94–107

Max Weber

Max Weber (1864–1920) byl německý národohospodář a sociolog, který vyučoval na univerzitách v Berlíně, Freiburgu, Heidelbergu, Vídni a Mnichově. Ve svých výzkumech se věnoval sociologii náboženství, hospodářským dějinám, sociologii práva a teorii vědy. Do sociologického myšlení zavedl pojmy jako charisma, hodnotová neutralita či ideální typ. Jeho nejvýznamnější práce byly vydány v souborech *Gesammelte Aufsätze zur Religionssoziologie* (1920/1921); *Wirtschaft und Gesellschaft* (1921/1922); *Gesammelte Aufsätze zur Sozial- und Wirtschaftsgeschichte* (1924)

Protestantská etika a duch kapitalismu

Přeložil Aleš Valenta

Protestantská etika a duch kapitalismu je patrně nejznámějším a zároveň k nejdiskutovanějším Weberovým dílem. Weber ho publikoval v letech 1904–1905. Zamýšlí se v něm nad počátky a příčinami vzniku kapitalismu, resp. nad souvislostmi mezi rozvojem kapitalismu, náboženskými systémy, racionalismem a byrokratizací státu. Vcelku jednoznačně zde spojuje vznik kapitalismu s protestantským náboženstvím, s protestantskou kulturou a s protestantskou etikou práce, vykazující prvky askeze, šetrnosti a střídmosti. Důraz přitom klade na protestantský smysl pro zisk, jenž se podle jeho názoru liší od ekonomického myšlení katolíků, kteří vykazují větší sklony k humanismu, zároveň však i k mysticismu. V rovině náboženské senzibility stejně jako v rovině věroučně podmíněné mentality vidí základní rozdíly ve vzniku a možnostech rozvoje principů kapitalismu v protestantském a katolickém prostředí, resp. v prostředí křesťanských a nekřesťanských civilizací a společností. Příkladu *Protestantské etiky* předchází zasvěcený úvod od sociologa a znalce Weberova díla Miloše Havelky.

Výjezd šťastný

Cestovní deníky z kavalírské cesty Václava Vojtěcha, Jana Norberta a Ignáce Karla ze Šternberka z let 1662–1664

K vydání připravil Zdeněk Hojda

Cestovní deníky mladých Šternberků z jejich kavalírské cesty, podniknuté počátkem 60. let 17. století, představují mezi podobnými prameny k dějinám cestování v období baroka skutečný unikát. Jsou totiž – až na úvodní latinskou pasáž (kterou přeložila Magdaléna Jacková) „muzejního“ deníku – psány dobovou češtinou a navíc jazykem velmi živým a barvitým. Najdeme v nich nejprve popis cesty Václava Vojtěcha do nizozemské Lovaně, kde všichni tři bratři studovali na tamní univerzitě; větší část deníků pak vyplňuje popis zážitků z jejich společné kavalírské cesty po západní Evropě a také druhé cesty, podniknuté již samostatně Ignácem Karlem (oba texty jsou z pera zatím neznámého průvodce či sloužícího mladých hrabat). Deníkům dodává na zajímavosti, že Šternberkové této generace byli v pozdějším životě velmi aktivní na poli kulturním (méně politickém), což platí zejména o mimořádně pozoruhodné osobnosti hraběte Václava Vojtěcha, mimo jiné stavebníka Šternberského paláce na Hradčanech a Trojského zámku.

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

VÝJEZD ŠTĚSTNÝ

Cestovní deníky z kavalírské cesty Václava Vojtěcha,
Jana Norberta a Ignáce Karla ze Šternberka z let 1662–1664

ZDENĚK HOJDA (ED.)

www.litpress.cz

JAN Z MANDEVILLU

Cesta kolem světa

CHRISTIANE DELUZOVÁ (ED.)

STŘEDNÍ TISK

Jan z Mandevillu

Cesta kolem Země

Přeložila Danuše Navrátilová

Autor tradičně nazývaný Jan z Mandevillu, podle posledních bádání rytíř anglického či francouzského původu, který žil ve 14. století, líčí své údajné putování tehdy známým světem od Francie přes Jeruzalém do Persie, na Kavkaz a do Indie. Dobový bestseller par excellence byl přeložen do většiny evropských jazyků a zchoval se v desítkách rukopisů a mnoha variantách. Inspiraci v mnohdy zcela fantastickém vyprávění našla i řada moderních autorů včetně Umberta Eca. Specifickou a významnou stopu zanechal Mandevillův cestopis i v českých zemích: první překlad do češtiny pořídil už v 15. století Vavřinec z Březové, v českém prostředí vznikl i unikátní iluminovaný rukopis dnes uložený v Britské knihovně. Novou edici (a překlad do moderní francouzštiny) na základě dosud nevydaného rukopisu pořídila významná francouzská medievistka Christiane Deluzová.

Nizozemská kultura v 17. století

Přeložila Radka Smejkalová

Esejisticky pojatou knihu *Nizozemská kultura v 17. století* Johan Huizinga publikoval v roce 1932. Společně s *Podzimem středověku* patří k jeho mistrovským dílům. Jestliže pro pozdní středověk spatřoval ideál v burgundské rytířské kultuře, pak pro období 17. století vidí onen ideál v podobách měšťanské elitní kultury, obecně známé a vnímané prostřednictvím Vermeerových a Rembrandtových obrazů. Zlaté období nizozemské kultury Huizinga zkoumá ve světle dobových sociálních, ekonomických, politických i vojenských podmínek života, přičemž velký důraz klade i na poměry náboženské, tedy na soupeření kalvínství a luterství s katolicismem. Stejně jako v *Podzimě středověku* i v *Nizozemské kultuře v 17. století* představuje pro Huizingu hlavní zdroj poznání dobová literatura v podobě naučných a náboženských spisů, doplněných literárními díly uměleckými.

Ilustrační obrázek

Johan Huizinga

Johan Huizinga (1872–1945) byl nizozemský historik, který přednášel obecné dějiny na univerzitě v Leidenu. Světového významu dosáhl svojí knihou *Podzim středověku*, poprvé vydanou v roce 1919. Ve svých ostatních pracích se věnoval především kulturním dějinám a teorii kultury: *Erasmus* (1928); *Ve stínech zítřka* (1935); *Homo ludens* (1938).

Eduard Mühle

Eduard Mühle (* 1957) je německý historik, který přednáší středověké dějiny střední a středovýchodní Evropy na univerzitě v Münsteru. V letech 1995–2005 byl ředitelem Herderova institutu v Marburku a v letech 2008–2013 ředitelem Německého historického ústavu ve Varšavě. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří monografie *Die städtischen Handelszentren der nordwestlichen Rus. Anfänge und frühe Entwicklung altrussischer Städte* (1991); *Für Volk und Deutschen Osten. Der Historiker Hermann Aubin und die deutsche Ostforschung* (2005); *Breslau. Geschichte einer europäischen Metropole* (2015).

Dějiny Slovanů ve středověku

Přeložil Aleš Valenta

ilustrační obrázek

Kniha představuje jedinečný pokus o syntetický výklad dějin Slovanů v dlouhé časové perspektivě od 6. do 15. století. Zpracovává téma, jemuž německá historiografie věnuje pozornost přinejmenším dvě staletí. Přesto jde o knihu inovativní. Autor ve svém výkladu vychází nejen z dobových písemných pramenů, ale velká část jeho interpretací je založena rovněž na poznatcích archeologických, jež v posledních desetiletích změnily zažitě představy. Mühle ve svém výkladu volí dvojí přístup: na jedné straně se věnuje reálným společenským strukturám Slovanů, počínaje raně slovanskými skupinami obyvatelstva přes první slovanské státní útvary 10.–12. století až po mocensky stabilizovaná království pozdního středověku; na straně druhé na středověké Sloany nahlíží očima jejich sousedů. Nikoli tedy pouze slovanské pojmání sebe sama, ale stejně tak i nazírání Slovanů prizmatem sousedů (arabských, byzantských i latinských autorů), kteří si byli vědomi vzájemných kulturních odlišností. Kniha Eduarda Mühleho ale není omezena pouze na samotné dějiny Slovanů mezi 6.–15. stoletím. Její druhou dimenzi představuje zkoumání Slovanů jako kulturního konstruktů, jako nástroje politiky od středověku do 21. století.

Dějiny ticha od renesance do naší doby

Přeložil Jan Seidl

Ilustrační obrázek

Dějiny ticha reprezentují prozatím poslední Corbinovu knihu (francouzsky vyšla v roce 2016). Jejím tématem jsou proměny smyslového vnímání mezi 19. a 20. stoletím, resp. jejich reflexe v dobové literatuře, sociologii a filozofii. Autor v *Dějínách ticha* staví do kontrastu naši současnost, především městských prostorů, přetížených hlukem a neustálým mediálním bombardováním, vůči světu 19. století, v němž bylo ještě místo pro vnitřní ticho a naslouchání. Ticho přitom Corbin chápe jako sociální konstrukt, jenž došel v minulých dvou staletích výrazných proměn, a to především směrem ke ztrátě vnitřního já a k odosobnění. Ticho se v jeho pohledu stalo vzácností, jehož hodnotu už ani neumíme ocenit. Ztráta ticha pro něj reprezentuje jednu z podob civilizačního procesu.

Již vyšlo

Narcis a miazma, *Na stopě neznámému*, *Vesnice „kanibalů“*

Alain Corbin

Alain Corbin (* 1936) je francouzský historik, který přednášel moderní dějiny na pařížské Sorbonně. Věnuje se především francouzským kulturním dějinám a proměnám mentalit 18.–20. století. Jako jeden z prvních přenesl metodologické koncepty školy Annales do výzkumů o moderní společnosti. K jeho nejvýznamnějším knihám patří *Narcis a miazma* (2004), *Na stopě neznámému* (2007), *Vesnice „kanibalů“* (2011).

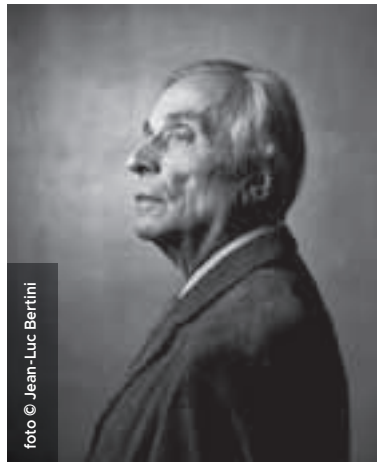
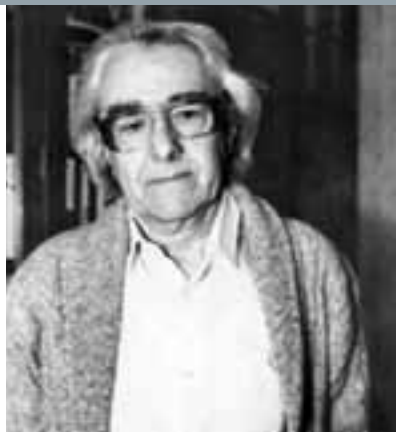

foto © Jean-Luc Bertini

Aron Jakovlevič Gurevič

Aron Jakovlevič Gurevič (1924–2006) patřil k předním znalcům středověké Evropy. Ve svých metodologických přístupech byl ovlivněn francouzskou školou Annales. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří obecně pojaté *Kategorie středověké kultury*, na lidovou zbožnost a kulturu zaměřené *Problémy středověké národní kultury* a velmi inovativní monografie *Jedinec a společnost středověkého Západu*. Gurevič je zároveň autorem memoárů *Historikova historie*, v nichž zachycuje život humanitního vědce v sovětském Rusku.

Exemplum: kultura a společnost středověké Evropy

Přeložila Jitka Komendová

ilustrační obrázek

Tato monografie, vydaná v roce 1989, představuje završení Gurevičova nového čtení středověkých pramenů. V 70. letech 20. století se zaměřil na severské ságy, jejichž obsah interpretoval středověkou kulturu a náboženské myšlení. V 80. letech obrátil svoji pozornost na krátká, mravoučná vyprávění (exempla), jež od 13. století začali, napříč celou křesťanskou Evropou, hojně využívat kazatelé z řad žebravých řádů. Ačkoliv byly autory exemplů univerzitně vzdělaní teologové, podle Gureviče se v jejich znění odrážejí prvky jinak jen obtížně odhalitelné lidové kultury a lidové zbožnosti. Prostřednictvím představ o spáse, milosti a záhrobních světech Gurevič ukazuje, jak se exempla liší od názorů teologů, jak jsou myšlenkově a konceptuálně pestřejší a jak obyčejným věřícím nabízejí možnost spásky i ze samotného pekla, tedy zcela v rozporu s kanonickými teologickými výklady.

Již vyšlo

Historikova historie, Jedinec a společnost středověkého Západu

Město, kapitalismus a sociální dějiny

Bedřich Mendl patří k nejvýznamnějším českým historikům meziválečného období. Pod vlivem sociologizující německé historické národohospodářské školy stejně jako belgického historika Henriho Pirenna se začal soustavně věnovat hospodářským a sociálním dějinám, tedy problematice v českém dějepisce první poloviny 20. století více méně opomíjené. Svě inspirace čerpal i z metodologických přístupů Maxe Webera. Zároveň se vyrovnával i s materialisticky zaměřeným marxismem, jemuž vytýkal především schematický determinismus. Výbor ze studií a textů Bedřicha Mendla, rukopisných i publikovaných, se pokouší zachytit všechna zákoutí jeho badatelské dílny. V souboru jsou zpřístupněny jak Mendlovy kapitoly ze Šustových *Dějin lidstva*, včetně doposud neznámé stati o středověkých městech, obecné úvahy o hospodářských a sociálních dějinách, prozatím jen v rukopise známá stať o filozofii dějin, stejně jako jeho úvahově laděné polemiky, kritiky i recenze. Doslov napsal Martin Nodl.

Bedřich Mendl

Bedřich Mendl (1892–1940) byl český historik a editor, který působil od roku 1934 jako profesor hospodářských a sociálních dějin na pražské filozofické fakultě Univerzity Karlovy. Ve svých výzkumech se věnoval především sociálním dějinám českých a moravských měst ve středověku, z obecnějšího hlediska pak hospodářským dějinám Evropy od středověku po 20. století. K jeho nejvýznamnějším pracím patří: *Sociální krise a zápasy ve městech čtrnáctého věku* (1926); *Z hospodářských dějin středověké Prahy* (1926); *Knihy počtů města Brna z let 1343–1345* (1936); *Tak řečené norimberské právo v Čechách* (1938); *Vývoj řemesel a obchodu v městech Pražských* (1947).

Martin Musílek (ed.)

Martin Musílek (* 1980) je český historik, který působí v Centru medievistických studií AV ČR, v. v. i., a v Národní galerii. Dlouhodobě se zabývá sociálními a hospodářskými dějinami českých měst, pozdně středověkou Prahou a dějinami středověké šlechty. Mezi jeho nejvýznamnější práce patří *Patroni, klienti, příbuzní: Sociální svět Starého Města pražského ve 14. století* (2015) a *Hertvíkové z Rušinova: Východočeská šlechta ve víru husitských bouří* (2021).

Ceny – mzdy – peníze

Ekonomické myšlení ve středověkých a raně novověkých městech

ilustrační obrázek

Kolektivní monografie si klade za cíl zachytit a vyložit nejrůznější aspekty ekonomického myšlení ve středověku a v raném novověku. Ceny a mzdy, resp. způsoby nakládání s penězi ve středověké a raně novověké společnosti nabízejí jednu z možností, jak proniknout k samotné podstatě ekonomického uvažování předmoderního člověka, který byl nucen klást na materiální aspekty života mnohem větší důraz než člověk moderní. Kniha v tomto ohledu odráží interdisciplinární pohledy na danou problematiku očima historiků, stavebních historiků a archeologů. Jednotliví autoři se zde věnují dějinám pražského Ungeltu, ekonomickým aspektům života sedláků v okolí Chebu v 15. století, způsobům kontroly městského hospodaření, poptávce po penězích mezi katolickými emigranty z husitských Čech ve 20. a 30. letech 15. století, židovským půjčkám ve Znojmě, zlatým a stříbrným mincovním ražbám či funkci luxusních výrobků, doložených archeologickými nálezy, v městském hospodaření.

Josef Válka a myšlení o dějinách

Kolektivní monografie *Josef Válka a myšlení o dějinách* je věnována osobě, dílu, badatelským zájmům a obecně kulturnímu přínosu brněnského profesora středověkých a raně novověkých dějin Josefa Války (1929–2017). Josef Válka patřil k předním českým a moravským badatelům, kteří se od 50. let 20. století věnovali sociálním a kulturním dějinám. Prodělal barvitý badatelský vývoj od marxismu přes strukturalismus až k dějinám mentalit a historické antropologii. V jednotlivých studiích je Josef Válka reflektován jako badatelská a myslitelská osobnost dějepisectví druhé poloviny 20. století s důrazem na metodologické aspekty a na problematiku recepce francouzských, německých a anglických badatelských inspirací. Autoři přitom kladou důraz na teoreticko-metodologická východiska Válkova historického myšlení, na jeho specifické nazírání sociálních a kulturních dějin, na jím prosazovaný koncept nadkonfesního křesťanství, na jeho chápání Františka Palackého v kontextu moderního dějepisectví a v neposlední řadě i na Válkovu publicistickou a popularizační činnost.

Martin Nodl, Vladimír Urbánek (editoři)

Martin Nodl (* 1968) je český historik, který působí ve Filosofickém ústavu AV ČR v. v. i., přednáší na Fakultě humanitních studií v Praze. Věnuje se dějinám pozdního středověku, dějinám mentalit a dějinám i teorii dějepisectví. K jeho nejvýznamnějším pracím patří: *Dějepisectví mezi vědou a politikou* (2007); *Dekret kutnohorský* (2010), *Středověk v nás* (2016) a *Na vlnách dějin* (2020).

Vladimír Urbánek (* 1963) je český historik, který působí ve Filosofickém ústavu AV ČR v. v. i. Věnuje se kulturním a intelektuálním dějinám raného novověku či osobnosti a myšlenkovému světu Jana Amose Komenského. Jeho nejvýznamnější práci reprezentuje monografie *Eschatologie, vědění a politika. Příspěvek k dějinám myšlení pobělohorského exilu* (2008).

Hrotsvita z Gandersheimu

Básnické dílo

Přeložila Jana Nechutová

Hrotsvita (asi 935–975), řeholnice kláštera v saském Gandersheimu a jedna z prvních literárně činných žen latinského středověku, si získala proslulost především šesti duchovními dramatickými skladbami, jež jsou známy i u nás a vyšly v českých překladech. Soubor připravený pro řadu Memoria medii aevi přináší všechny další, nezasloužené méně známé, Hrotsvitiny skladby, složené v časoměrných daktylských verších (hexametrech). Jsou to nejprve dvě epické historické poémy *Gesta Ottonis imperatoris* (o životě a politickém díle císaře Oty I.) a *Primordia coenobii Gandersheimensis* (Počátky gandersheimského kláštera); poté osm legend, první dvě s biblickým námětem, dalších šest o pozdně antických a raně středověkých mučednících.

Tím bude českému čtenáři zpřístupněno v překladu celé Hrotsvitino literární dílo. Pro překlad daktylských veršů zvolila Jana Nechutová přízvuknou nápodobu původního rozměru.

Ilustrační obrázek

Vydání knihy podpořilo
Ministerstvo kultury
České republiky

Petr z Vaux-de-Cernay

Historie Albigenských

Přeložila Jana Zachová

Kronika cisterciáckého mnicha Petra z opatství Vaux-de-Cernay, který se narodil někdy kolem roku 1180 a zemřel po roce 1218, představuje jedinečný středověký pramen, věnovaný křížové výpravě proti albigenským (katarům) ve druhém a třetím desetiletí 13. století. Ze čtyř kronik, které o této křížové výpravě proti albigenským pojednávají (*Chanson de la Croisade*, toulouská kronika Viléma z Puylaurens a kronika Viléma Pelhissona), je Petrova kronika nejpodrobnější a nejinformovanější. Petr byl očitým účastníkem křížové výpravy v letech 1212–1218. To mělo zcela zásadní vliv na velmi sugestivní líčení událostí. Petrův postoj je v celém díle prokatolický a propa-pežský. Střet s albigenskými nazírá jako boj mezi dobrem a zlem, mezi Bohem a ďáblem. Heretici jsou v jeho očích nejen kacíři, ale zároveň i zloději, podvodníky, cizoložníky, tuláky a všemožnými hříšníky. Petrovu kroniku je ale rovněž možné číst jako hold rytířské kultuře počínajícího 13. století, jako hrdinský obraz vůdce křížové výpravy, francouzského šlechtice Šimona IV. z Montfortu. Ten je v Petrových očích heroem, jehož krutost opravňuje nebezpečí katarské hereze, resp. nutnost tuto herezi do kořene vyhladit.

ABECEDNÍ SEZNAM AUTORŮ

Aaronovitch Ben	56	Gombrich Ernst	86
Altarriba Antonio	67	Grestenbergerová Eva	42
Appanah Nathacha	17	Gurevič Aron Jakovlevič	100
Bardiaux-Vaiante Marie	65	Haig Matt	77
Barnhillová Kelly	75	Hannahová Kristin	23
Bastašić Lana	22	Harari Lucas	64
Berlinová Lucia	33	Hojda Zdeněk	95
Birdová Tabitha	27	Horowitz Anthony	45
Bjarnason Egill	89	Hroch Pavel	90
Björnsdóttir Sigríður Hagalín	24	Huizinga Johan	97
Blain Christoph	68	Hůlová Petra	13
Braunová Petra	37	Igort	70
Buhajov Vjačeslav	71	Ishiguro Kazuo	8
Buitingová Chloe	85	Jancovici Jean-Marc	68
Capetta A. R.	78	Jandečková Václava	60
Carlsson Christoffer	48	Janssonová Tove	12
Cifuentes Vicente	69	Jislová Štěpánka	62
Clarke Arthur C.	52	Jonášová Veronika	39
Corbin Alain	99	Karika Jozef	9
Cosby S. A.	16	Kerfriden Malo	65
Cullhed Elin	14	Kerouac Jack	28
Červenák Juraj	50	KIM	67
DeLillo Don	32	Klárová Barbora	81
Diop David	15	Kocián Michal	60
Dobbs	69	Kolbertová Elizabeth	87
Eliot Thomas Stearns	34	Komárek Lukáš	62
Enia Davide	26	Kriek Erik	61
Fulghum Robert L.	19	Lahiri Jhumpa	20

Lowryová Lois	76	Štindl Ondřej	40
Lukeš Zdeněk	90	Tiptree Jr. James	57
Majkowski Aleksander	31	Tuček Mikoláš	88
Masonová Meg	18	Urbánek Vladimír	103
Matheson Richard	53	Vacek Jindřich	47
Mendl Bedřich	101	Valentová Veronika	80
Mikulka Alois	79	VanderMeer Jeff	74
Moreau Mathieu	69	Vaňková Licie	38
Mühle Eduard	98	Vermes Timur	7
Musílek Martin	102	Walliams David	72
Natt och Dag Niklas	49	Weber Max	94
Neville Stuart	44	Wells Herbert George	69
Nodl Martin	103	Winter Evan	54
Novák Jan	10	z Gandersheimu Hrotsvita	104
Oubrierie Clément	58	z Mandevillu Jan	96
Peterson Jordan B.	84	z Vaux-de-Cernay Petr	105
Petrarca Francesco	35	Zgustová Monika	25
Pixy Petr S.	41		
Pokorný Lukáš	62		
Pratt Hugo	66		
Pulleyová Natasha	55		
Rooneyová Sally	6		
Saabová Gabriella	30		
Sagitarus Petr	46		
Scudamore James	21		
Slimani Leïla	58		
Stránský Jiří	36		
Šmehlík František	43		

ARGO, spol. s r. o.
Milíčova 13, 130 00 Praha 3

☎ **222 781 601**
✉ **argo@argo.cz**
🌐 **www.argo.cz**

Ředitel

Milan Gelnar
milan.gelnar@argo.cz

Programová ředitelka

Hana Gelnarová
☎ 222 781 361
✉ hana.gelnarova@argo.cz

Jednatel

Jiří Michek
☎ 226 519 376
✉ jiri.michek@argo.cz

Redakce

Veronika Chaloupková
italská literatura, filmová řada
☎ 222 782 265
✉ veronika.chaloupkova@argo.cz

Richard Klíčník
edice Argomiks a Bibliofilie
☎ 222 783 513
✉ richard.klicnik@argo.cz

Martina Mašíňová
beletrie, česká literatura,
populárně-naučná literatura
☎ 273 132 173
✉ martina.masinova@argo.cz

Magdalena Moravová
historická literatura
☎ 273 132 176
✉ magdalena.moravova@argo.cz

Martin Nodl
historická literatura
☎ 222 781 597
✉ martin.nodl@argo.cz

Markéta Nová
beletrie, edice Mýty, pohádky a legendy,
Rodičovství
☎ 222 780 190
✉ marketa.nova@argo.cz

Petr Onufer
angloamerická literatura, edice AAA, poezie
☎ 273 132 174
✉ petr.onufer@argo.cz

Vít Penkala
beletrie, populárně-naučná literatura
☎ 222 780 184
✉ vit.penkala@argo.cz

Alena Pokorná
literatura pro děti a mládež,
německy psaná literatura
☎ 273 132 177
✉ alena.pokorna@argo.cz

Martin Šust
edice Fantastika
✉ martin.sust@argo.cz

Ivana Tomková
frankofonní literatura
☎ 222 782 265
✉ ivana.tomkova@argo.cz

Miloš Urban
beletrie a populárně-naučná literatura
☎ 222 783 514
✉ milos.urban@argo.cz

Jindřich Vacek
kultury a civilizace, románské jazyky
☎ 222 780 184
✉ jindrich.vacek@argo.cz

Oldřich Vágner

edice Crossover

☎ oldrich.vagner@argo.cz

Hana Zahradníková

angloamerická a severská literatura

☎ 273 132 173

☎ hana.zahradnikova@argo.cz

Redakce technická**Milan Dorazil**

☎ 222 782 260

☎ milan.dorazil@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608

☎ sasa.svolikova@argo.cz

Daniela Danielová

☎ 222 781 608

☎ daniela.danielova@argo.cz

Redakce výtvarná**Pavel Růt**

☎ 222 781 606

☎ pavel.rut@argo.cz

Saša Švolíková

☎ 222 781 608

☎ sasa.svolikova@argo.cz

PR a propagace**Zdenka Křikavová**

☎ 222 781 601, 733 650 762

☎ zdena.krikavova@argo.cz

Ulrika Horáková

☎ 222 783 513, 724 182 323

☎ ulrika.horakova@argo.cz

Anežka Dudková

sociální síť

☎ 776 858 622

☎ anezka.dudkova@argo.cz

Jan Křikava

☎ 773 133 623

☎ jan.krikava@argo.cz

Jakub Gelnar

asistent propagace

☎ jakub.gelnar@argo.cz

Odbyt**Pavel Krummer**

☎ 222 783 512

☎ pavel.krummer@argo.cz

Zahraniční práva**Markéta Matušková**

nákup práv

☎ 273 132 175

☎ marketa.matuskova@argo.cz

Veronika Chaloupková

prodej práv

☎ 222 782 265

☎ veronika.chaloupkova@argo.cz

Gabriela Kiszová

nákup práv

☎ 222 782 262

☎ gabriela.kiszova@argo.cz

Účetní oddělení**Jana Kühnlová**

☎ 222 782 147

☎ jana.kuhnlova@argo.cz

Marie Bardisalová

☎ 222 780 191

☎ marie.bardisalova@argo.cz

Distribuce**KOSMAS**

Za Halami 877, 252 62 Horoměřice

☎ 226 519 400

☎ odbyt@kosmas.cz, www.kosmas.cz

**Podcast o knihách
a lidech, kteří jimi žijí.**

#mojeargo

INTERAKTIVNÍ MĚSÍČNÍK PLNÝ NOVINEK Z NAKLADATELSTVÍ ARGO

Každý měsíc se věnujeme jinému tématu, každý měsíc pro vás s láskou píšeme o knihách, které pro vás chystáme. Přihlaste se do našeho newsletteru na www.argo.cz a o novém čísle se dozvíte jako první!

